

கூறல
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

170

சித்திரை 2022

சிறப்பிதழ்

ஜீவாதி

100/-

புரதம ஆசிரியர் : க.புரண்தரன்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்
திக்குவல்லைக்கமால்
அ.யேசுராசா
கூரன் ஏ. ரவிவர்மா
கே.எஸ்.சிவகுமாரன்
இ.சு.முரளிதரன்
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்
பேராசிரியர் என் சண்முகலிங்கம்
நாதன்
தம்பிஜயா தேவதாஸ்

தம்பிஜயா தேவதாஸ்
சிறப்பிதழ்

பொருளடக்கம்

கட்டுவாரகள்

இலங்கைச் சினிமாவின் வரலாற்று ஆய்வாளர் தம்பிஜயா தேவதாளின் ஒரு நூல் பற்றிய நோக்கு
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்..... 03

தம்பிஜயா தேவதாளின் "சிங்களப் பழமொழிகள்" தொடர வேண்டிய முயற்சி
திக்குவல்லைக்கமாலி..... 09

பொன்விழாக்கண்ட சிங்கள சினிமா
அ. யேசுராசா..... 12

கொண்டாடப்படவேண்டிய இலங்கைச் சினிமாவின் ஆரம்பம்
சூரன் ஏ. ரவிவரமா..... 16

தம்பிஜயா தேவதாளின் "இலங்கைத் திரையுலக சாதனையாளர்கள்"
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்.... 23

அற்புதமான ஆவணம்: இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை
இ.சு.முரளிதரன்..... 24

தம்பிஜயா தேவதாஸ் - நடித்து தமிழ் சிங்கள திரைப்படத்துறை விபரப்பதிவாளர்
கே. எஸ். சிவகுமாரன்..... 26

தம்பிஜயா தேவதாளின் "இலங்கை திரை இசையின் கதை"
பேராசிரியர் என் சண்முகலிங்கம்28

புங்குடீவின் ஆவணப்பதிவு
நாதன்..... 37

சிறுகதை

தம்பிஜயா தேவதாஸ் - 34

நேர்காணல்

தம்பிஜயா தேவதாஸ்-19

கட்டுவார

தம்பிஜயா தேவதாஸ் - 35

ஜீவநதி

2022 சித்திரை இதழ் - 170

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்

ப.விஷ்ணுவரீத்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்

சாமணந்தறை ஆலையின்களையாரீ வீதி

அல்வாயீ வடமேற்கு

அல்வாயீ

இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெனியானீ

திரு.கீ.நடராஜா

தொலைபேசி : 0775991949

0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan

Commercial Bank, Nelliady

A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

நவீரீ - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 1500/-

வெளிநாடு - \$ 60U.S

மணியோடரை

அல்வாயீ தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

**K. Bharaneetharan,
Kalaiahram,**

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்பினோர்
K. Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை

ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு

செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்

செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்..!

- யாரதிநாசன்-

ஈழத்து சினிமா சார்ந்த விடயங்களை ஆவணப்படுத்தும் தம்பிஜயா தேவதாஸ்

ஈழத்துச் சினிமா சார்ந்த பதிவுகளை மிகுந்த சிரத்தையுடன் ஆவணப்படுத்தி வருபவராக தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்களை இனங்காண முடிகின்றது. புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்கள் கொழும்பில் வசித்து வருகின்றார். சினிமா சார்ந்த ஆய்வாளராக, வானொலி அறிவிப்பாளராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக, ஊரை ஆவணப்படுத்துபவராக, பழமொழிகளை ஆவணப்படுத்துபவராக, கலைஞர்களை ஆவணப்படுத்துபவராக விளங்குபவர் தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்கள். ஈழத்து சினிமா, சினிமாக் கலைஞர்கள், சினிமாவில் இசை என ஈழத்தின் சினிமா சார்ந்த பல்வேறு விடயங்களை தனது நூல்கள் வாயிலாக வெளிக்கொண்டு வருகின்றார். சிங்களத்தில் இருந்து நாவல்களையும், புதினங்களையும் தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்து அவற்றையும் நூல்களாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். சிங்கள - தமிழ் பழமொழிகளுக்கு இடையிலான தொடர்புகளை ஆராய்ந்ததோடு மொழி பெயர்ப்புகளை செய்து சிங்கள பழமொழிகளை தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்து நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். அத்துடன் தான் பிறந்து வளர்ந்த தனது பிறந்த ஊரான புங்குடுதீவு பற்றிய அருமையான பதிவுகள் அடங்கிய "புங்குடுதீவு வாழ்வும் வளமும்" என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார். பல்வேறு வகை சார்ந்த கலைஞர்களை வானொலி, தொலைக்காட்சிக்காக நேர்காணல் செய்துள்ளார். பல்வேறு நாடுகளுக்கு சுற்றுப்பயணம் மேற் கொண்டு குறித்த நாட்டு பயண அனுபவங்களையும் பதிவு செய்துள்ளார். சில தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலும் நடித்து தனது திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஈழத்து சினிமா பற்றிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கு இவரது சினிமா சார்ந்த நூல்கள் பயன்மிக்க ஆவணங்களாக அமைந்துள்ளன. கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பத்திரிகைத்துறை வருகை விரிவுரையாளராகவும், ஞபவாஹினி தொலைக்காட்சியில் சில கல்வி சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார். தொடர்ச்சியாக சினிமா சார்ந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வரும் தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்கள் கலாபுஷணம் விருது உட்பட பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்டவர். ஈழத்தில் சினிமா சார்ந்த அதிக தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டவர் என்ற பெருமையும் தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்களையே சாரும். பல்துறை ஆற்றல் உள்ள தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்களுக்கு சிறப்பிதழ் வெளியிடுவதையிட்டு ஜீவநதி பெருமை கொள்கின்றது.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
6. மு.யாழவன் - திருகோணமலை.
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சீ.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்

இலங்கைச் சினிமாவின் வரலாற்று ஆய்வாளர் தம்பிஜயா தேவதாஸின் ஒரு நூல் பற்றிய நோக்கு

தம்பிஜயா தேவதாஸ் என்ற பெயர் எனக்குப் பரிச்சயமானது, வீரகேசரி பிரசுரமாக 1975 இல் வெளிவந்த நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம் என்ற சிங்கள நாவல் ஒன்றின் மொழி பெயர்ப்பு நூல் மூலமாகும். அந்த மொழிபெயர்ப்பு நாவல் என்னைக் கவர்ந்திருந்தது. அந்த நாவலை மூலமாகக் கொண்ட சிங்களத் திரைப்படத்தையும் அதற்கு முன்னர் பார்த்திருந்தேன். இரண்டுமே என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்திருந்தன. காலப்போக்கில் மஹாகம தேசிய கல்வி நிறுவகத்தில் பீ.எட் மாணவர்களுக்கான வருகைதரு விரிவுரை யாளராக நான் விரிவுரைகள் நடத்தியபோது, தம்பிஜயா தேவதாஸ் எனது மாணவராக இருந்தார். பின்னர், இலங்கை வானொலியில் அவரது நிகழ்ச்சி ஒன்றில் நான் கலந்து கொண்டிருக்கிறேன். இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் கண்டி முத்தமிழ்ச் சங்க நிகழ்வொன்றில் எனது தலைமையில் தம்பிஜயா தேவதாஸ் சிறப்புரையாற்றினார். அவரது இலங்கை வானொலியின் இனிய ஒலிபரப்பாளர்கள் (2015) என்ற நூலுக்கு நான் எழுதிய விமர்சனம் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருந்தது. நான் இயல்பாகவே சினிமா தொடர்பான ஈடுபாடும் கொண்டிருப்பதால், இலங்கைச் சினிமா தொடர்பான அவரது நூல்களில் அநேகமானவை எனது வீட்டு நூலகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தம்பிஜயா தேவதாஸ் ஆசிரியர், எழுத்தாளர், இலங்கை வானொலிப் பகுதிநேர அறிவிப்பாளர், தொலைக்காட்சி நேர்காணல் நிகழ்த்துநர், இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்று விற்பன்னர், நூலாசிரியர் எனப் பல பக்கங்களைக் கொண்டவர். அயராது கலை இலக்கிய முயற்சியாளர் அவர் என்பதை, அவரது பல பக்கச் செயற்பாடுகளும் நன்கு உணர்த்துகின்றன.

தம்பிஜயா தேவதாஸ் ஆரம்பத்தில் சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கான சிறந்த நாவல் மொழிபெயர்ப்பாளராகத் தம்மை இனங்காட்டிக்கொண்டுள்ளார். நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம் (1975), இறைவன் வகுத்த வழி (1976), மூன்று பாத்திரங்கள் (1977) ஆகிய மொழி பெயர்ப்புகள், அவரைத் தரமான முறையில் இனங்காட்டத் தொடங்கின. நாட்டுப்புற இயலில் அவர் கொண்ட ஆர்வத்தை, அவரது சிங்களப் பழமொழிகள் (2005), இணைப்

பழமொழிகள் (2009) ஆகிய நூல்கள் உணர்த்துகின்றன. அவரது சொந்த ஊரான புங்குடுதீவு தொடர்பான தமது பங்களிப்பாகப் புங்குடுதீவு வாழ்வும் வளமும் (2006) என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அத்தோடு, சில பாடநூல்களையும் அவர் எழுதியுள்ளார்.

தம்பிஐயா தேவதாலின் முழு ஆளுமையையும், அவரது முழு ஆற்றலையும், முழு ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்துவனவாக விளங்குபவை, அவரது இலங்கைத் திரைப்பட வரலாறு தொடர்பான நூல்கள். இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதை (1994), பொன்விழாக் கண்ட சிங்களச் சினிமா (1999), இலங்கைத் திரையுலக முன்னோடிகள் (2001), இலங்கைத் திரையுலகச் சாதனையாளர்கள் (2007), குத்துவிளக்கு - மீள்வாசிப்பு (2011), இலங்கைத் திரை இசையின் கதை (2014), இலங்கைச் சினிமாவின் ஆரம்பம் (2016) முதலான அவரது நூல்கள், இலங்கைத் திரைப்பட வரலாறு தொடர்பான அவரது விசாலமான அறிவையும், ஆர்வம் மிக்க தேடலையும், அயராத அவரது முயற்சியையும் சரிவர இனங்காட்டுகின்றன.

இலங்கையின் திரைப்படத்துறை தொடர்பாகப் பேசப்படும்போதெல்லாம் எவரும் மறக்காமல் குறிப்பிடக்கூடிய பெயர், தம்பிஐயா தேவதாஸ். எவரும் பிரமிக்கக்கூடிய முறையில் இலங்கையின் திரைப்பட வரலாறு தொடர்பான விடயங்களைத் திரட்டிவைத்துள்ளார். இலங்கையின் திரைப்பட வரலாறு தொடர்பான நூல்கள் தமிழில் இல்லையே என்ற முக்கிய குறையை, தம்மால் முடிந்த அளவுக்கு நிவர்த்தி செய்துவந்திருக்கிறார், தேவதாஸ். இலங்கைத் திரைப்படம் தொடர்பாக அரிய செய்திகளை அறியவேண்டுமானால், தேவதாலின் நூல்களைப் புரட்டிப் பார்த்தால், விடை கிடைத்துவிடும். தொடர்ந்தும் இலங்கைத் திரைப்பட வரலாறு தொடர்பாக அவர் எழுதி வருகிறார். முன்னர், ரூபவாஹினியின் காதம்பரி என்ற நிகழ்ச்சியிலும் இலங்கைத் தமிழ்த்திரைப்படத்துறை சார்ந்தோரை அவர் பேட்டி கண்டுள்ளார்.

அவரது இலங்கைத் திரைப்பட வரலாறு தொடர்பான நூல்களில் ஒன்றான இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதை (1994) என்ற நூல் தொடர்பான எனது பதிவுகளை இக்கட்டுரையில் முன்வைக்க விரும்புகிறேன். 305 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல், இலங்கைத் திரைப்பட வரலாறு தொடர்பான அவரது முதல் நூலாகும். இந்நூலுக்கு, இலங்கையைச் சேர்ந்தவரும், புகழ் பெற்ற இயக்குநருமான பாலு மகேந்திரா அழகான அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படத்துறை தொடர்பான அவரது எதிர் பார்ப்புகளை, அவரது அணிந்துரை எடுத்துரைக்கிறது:

“சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் நடுவர் குழு அங்கத்தவனாகவும், விருந்தினனாகவும் கலந்து கொண்ட சமயங்களில், அதிகம் மக்கள் தொகையற்ற சின்னச் சின்ன நாடுகளிலிருந்து வந்த அற்புதமான படங்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம், இலங்கையிலிருந்துகூட இப்படியொரு படம் - தமிழ்ப் படம் வரக்கூடாதா என்று நான் அங்கலாய்ப்பதுண்டு. இலங்கைத் தமிழ் சினிமாதனது தற்போதைய சூழ்நிலையின் ஊடாக உலக தரம் வாய்ந்த பல அசாத்தியமான படங்களைத் தரமுடியும் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். இது வெறும் உணர்ச்சிவசப்பட்ட நம்பிக்கையல்ல. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மனசு வைத்தால் ஈழத்து இளைய தலைமுறையின் வீரிய வீச்சு அங்குள்ள சினிமாவிலும் பிரதிபலிக்கும். இது சத்தியம்.”

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படம் தொடர்பான பாலு மகேந்திராவின் எதிர்பார்ப்பு, எதிர்காலத்தில் நிச்சயம் நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கும் நிறையவே உண்டு.

நூலாசிரியர் தம்பிஐயா தேவதாஸ், தமது “என்னுரை”யில் இவ்வாறு தெரிவிக்கிறார்:

“இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதையை எதற்காகச் சொல்லவேண்டும்? வேறு எந்தச் சினிமா வரலாற்றுக்கும் இல்லாத சோகக்கதை எமது இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமா வரலாற்றுக்கு இருக்கிறதே அதனால் சொல்ல வேண்டும். இந்தத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதையை நான் எவ்வாறு சொல்ல வந்தேன்? பெரும்பாலான இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களைப் பற்றிய தகவல்களை நான் சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன். பல புகைப்படங்களைச் சேகரித்து வைத்துள்ளேன். பல படங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவற்றுக்கு விமர்சனங்கள் எழுதியிருக்கிறேன். எங்கள் சினிமாவுக்காக அரும்பாடு பட்ட பல கலைஞர்களுடன் பழகியிருக்கிறேன். அவர்கள் செய்த சாதனைகளுக்காக அவர்களின் சிலரை ரூபவாஹினியில் பேட்டி கண்டிருக்கிறேன். இந்த அனுபவங்கள் தான் என்னை இப்படியான நூல் ஒன்றை எழுதத் தூண்டியது. இலங்கைச் சினிமா முன்னேற உழைத்த உன்னதக் கலைஞர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை இந்நூலில் எழுதியுள்ளேன். இந்நூலை நான் விமர்சன ரீதியாக எழுதவில்லை. வரலாற்றுப் பாங்காகவே எழுதியுள்ளேன். ஆனால், நமது தமிழ்ச் சினிமாவை ஆராய்ப்போகும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இந்நூல் அடிப்படையாக அமையும் என்று எண்ணுகிறேன்.”

1993 ஆம் ஆண்டு வரையிலான இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் வரலாற்றை இந்நூல் பேசுகிறது. நூலாசிரியர் அரும்பாடுபட்டுத் தேடிய தகவல்களையும், அவற்றுக்கு ஆதாரமான படங்களையும் இந்நூல் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்

துள்ளார். இந்நூலின் முதல் அத்தியாயத்தில், “நான் எழுதுவது இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதை மட்டுமல்ல; நம் நாட்டுச் சினிமாக்கலைமீது ஆசைகொண்ட அபிமானிகளின் சோக வரலாறும் கூட” என்று தம்பிஜயா தேவதாஸ் கூறுவது நூறு வீதம் உண்மையே.

இந்த நூலில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புகள் பல உள்ளன. இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் ஆரம்பம் பற்றி, விரிவான விளக்கங்களுடன் நூலைத் தொடங்கும் தேவதாஸ், இலங்கையின் முதல் தமிழ்த் திரைப்படமான சமுதாயம் (1962) முதல் ஷர்மிளாவின் இதயராகம் (1993) வரை 28 இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பற்றிய பல வேறு தகவல்களையும் தருகிறார். அதேவேளை, குறிப்பிட்ட படங்கள் தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்ட விமர்சனங்களையும் வெளியிடுகிறார். குறிப்பிட்ட படத்துறையினரோடு தாம் நடத்திய சந்திப்புகள் பற்றியும் தெரிவிக்கிறார். குறிப்பிட்ட திரைப்படங்களோடு தொடர்பான படங்களையும் காட்சிப்படுத்துகிறார். இதனால், இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாறு தொடர்பான ஒரு முழுமையான பார்வையை வாசகருக்கு அவர் வழங்குகிறார். தேவதாஸின் இந்த நூல் உட்பட, அவரது மற்றைய நூல்கள், கட்டுரைகளில் இருந்தும் நான் பெற்றுக்கொண்ட தகவல்கள் என் மனத்தை நிறைக்கின்றன. நடிகர் காமினி பொன் சேகா ஆரம்பத்தில் படப்பிடிப்பாளராகவே திரையுலகுக்கு வந்தார் என்ற செய்தி, தேவதாஸின் இந்த நூல் மூலமாகவே எனக்குத் தெரியவந்தது.

இக்கட்டுரையில், தேவதாஸின் இந்த நூலோடு நானும் இணைந்து, இலங்கைத் திரைப்படங்கள் தொடர்பான எனது அனுபவத்தையும் சேர்த்துத் தருகின்றேன். இவ்வகையில், ஒரு திரைப்பட ரசிகன் என்ற முறையில் எனது பார்வையின் பதிவுகளையும் இக்கட்டுரையில் இணைத்துள்ளேன்.

இலங்கைச் சிங்கள, தமிழ் சினிமாக்களின் தோற்றம் தொடர்பாக ஒரு சுவாரசியமான விடயம் உண்டு. 1947 இல் முதல் சிங்களப்படமான கடவுனு பொறந்துவ (உடைந்த உறுதிமொழி) என்பதைத் தயாரித்தவர், தமிழரான எஸ்.எம். நாயகம். அதே போல, 1962 இல் சமுதாயம் (16 மி. மீ) என்னும் முதல் இலங்கைத் தமிழ்ப்படத்தைத் தயாரித்தவர், சிங்களவரான ஹென்றி சந்திர வன்ஸ. அவர் இராஜம் புஷ்பவனத்தின் கதை, வசனம், பாடல்களுடன் கீதாஞ்சலி என்ற இன்னொரு தமிழ்த் திரைப்படத்தைத் தயாரிக்க முயற்சிகள் எடுத்த போது காலமாகிவிட்டார். இந்த விடயங்கள் எல்லாம் இந்நூலில் விரிவாக நோக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையின் முதலாவது 35 மி.மீ. தமிழ்த்

திரைப்படமாக உருவாகியது, தோட்டக்காரி ஆகும். அதனை இயக்கி, கதாநாயகனாகவும் நடிக்ந்தவர், பி.எஸ். கிருஷ்ணகுமார். அத்திரைப்படத்தோடு தொடர்பான அனைத்து விடயங்களையும் நூலாசிரியர் நூலில் கொணர்ந்துள்ளார். அதேவேளை, இலங்கையில் ஆரம்ப காலங்களில் தமிழ்ப் படங்களை உருவாக்க முனைந்தவர்களின் போட்டி பொறாமைகள் எந்த அளவுக்குப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தின என்பதையும் நூலாசிரியர் காட்டிச் செல்கிறார்.

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் கணிசமானவற்றை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நான் முதன்முதலில் பார்த்த இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படம், கடமையின் எல்லை (1966). யாழ்ப்பாணம் பழைய வின்ஸர் தியேட்டரில் பார்த்ததாக ஞாபகம். ஷேக்ஸ்பியரின் ஹம்லட் நாடகத்தின் தமிழ் உருவாக்கம் தான், கடமையின் எல்லை. ஆசையோடு நான் முதன்முதல் பார்க்கப்போன இந்த இலங்கைத் திரைப்படம் எனக்கு ஏமாற்றத்தையே தந்தது. இந்தப் படம் பற்றி, அதன் கதாநாயகி நிர்மலாவின் கூற்றை, தம்பிஜயா தேவதாஸ் தமது நூலில் இவ்வாறு தருகிறார்: “இப்படத்தின் கலைஞர்கள் அனைவரும் அனுபவம் இல்லாதவர்கள். இதுவே இப்படத்தின் தோல்விக்குக் காரணம். படப்பிடிப்பின் போது டைரக்டர் மனம் போனபடி “குதி”, “தொங்கு” என்றெல்லாம் ஆட்டிப்படைத் தார். கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார்களே தவிர, நடிக்க சந்தர்ப்பம் தரவில்லை.”

ஆனால், நான் மனம் தளராமல் அடுத்துப் பார்க்கப்போன டாக்ஷி டிரைவர்(1966) என்ற இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படம், எதிர்காலத்தில் நம்பி இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படத்தைப் பார்க்கலாம் என்ற உற்சாகத்தை எனக்கு முதன்முதலாகத் தந்தது. தேவன் அழகக்கோன், எஸ். சண்முகநாதன் (சானா), எஸ்.ராஜேஸ்வரன், ரொஸாரியோ பீரிஸ், எம்.பி. பாலன், யோகா தில்லைநாதன், சந்திரகலா முதலானோர் நடிக்ந்தனர். நடப்பில் சிவாஜிகணேசனின் சாயல் தென்பட்டாலும், இப்படத்தில் தேவன் அழகக்கோனின் நடிப்பு என்னைக் கவர்ந்தது. இந்தத் திரைப்படம் பற்றிய விரிவான செய்திகளையும் தேவதாஸ்தமது இந்நூலில் தந்துள்ளார்.

நான் படம் பார்க்கப்போய்ச் சங்கடப்பட்ட இன்னொரு இலங்கைத் திரைப்படம், வெண்சங்கு (1970). இப்படத்தில் நடிகவேள் லடிஸ் வீரமணி, ரொஸாரியோ பீரிஸ், ஏ.எஸ்.ராஜா, எம்.ஏ. ஜபார், ரி.எஸ். பிச்சையப்பா, குமாரி ராஜம், கப்புலட்சுமி காசிநாதன் முதலான குறிப்பிடத்தக்க நடிக, நடிகைகள் நடிக்ந்திருந்தும், இப்படத்தின் கதாநாயகனை எங்கே தேடிப்பிடித்தார்களோ தெரிய

வில்லை. சகிக்க முடியவில்லை. படம் அவ்வளவு தான். படத்தின் கதாநாயகனுக்கும், தயாரிப்பாளருக்கும் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் பற்றி, படத்தின் கதாநாயகி குமாரி ராஜம் சூபவாஹினியின் காதம்பரி நிகழ்ச்சியில் நூலாசிரியரிடம் தெரிவித்த கருத்துகளை அவர் நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் முதன்முதலாக மண்வாசனையோடு வெளிவந்த திரைப்படமாகக் குத்துவிளக்கைக் (1972) கூறலாம். இவ்வகையில் அதன் தயாரிப்பாளர் வி.எஸ். துரை ராஜா நம் அனைவரதும் பாராட்டுக்கு உரியவர். நான் பார்த்துப் பூரிப்படைந்த முதல் இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படமாகக் குத்துவிளக்கையே கூறுவேன். லீலா நாராயணன், ஆனந்தன், ஜெய காந்த், யோகா தில்லைநாதன், இந்திராதேவி, சாந்திலேகா, எம்.எஸ். இரத்தினம், பேரம்பலம், மரிக்கார் எஸ். ராம்தாஸ் முதலான சிறந்த நடிகர் குழுத்துடன் இனிய பாடல்களும் அமைந்த பட

மாக அது அமைந்தது. இயக்குநர் மகேந்திரனும் பாராட்டுக்கு உரியவர். இப்படத்தின் தயாரிப்பாளர் வி.எஸ். துரைராஜா நூலாசிரியர் தேவதாஸிடம் தமது படத்தைப் பற்றிப் பின்வருமாறு தெரிவித்திருந்தார்: “இப்படத்தைக் கலை அம்சங்களுடன் சத்தியஜித் ரேயின் பாணியில், தரமான படைப்பாக்குவதே எனது நோக்கமாக இருந்தது. அதனால், அநாவசியமான நடனங்களையும், தெருச்சண்டைகளையும் புகுத்திப் படத்தின் தரத்தைக் குறைக்க விரும்பவில்லை.” இப்படம் பற்றிய அனைத்து அம்சங்களையும் நூலாசிரியர் நூலில் விரிவாகத் தந்துள்ளார்.

புதிய காற்று (1975) திரைப்படத்தின் வருகையுடன், இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்றில் ஒரு புதிய காற்று வீசத் தொடங்கியது. இப்படத்தைப் பார்த்தபோது, இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் இத்திரைப்படம் ஒரு புதிய திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்று நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இத்திரைப்படம் வெளிவந்த

போது, கே.எஸ். சிவகுமாரன் தினகரனில் எழுதிய விமர்சனத்தின் ஒரு பகுதியையும் நூலாசிரியர் இந்நூலில் இணைத்துள்ளார்

“புதிய காற்று நமது நாட்டுத் திரைப்படத் தயாரிப்பில் ஒருபடி முன்னேறியுள்ளது. தொழில் நுட்ப அம்சங்களில் நமது நாட்டுத் தமிழ்ப் படங்களும், தமிழ்நாட்டுப் படங்களின் தரத்துக்கு உயர்வது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. லெனினி கொஸ்தாவின் ஒளிப்பதிவு பாராட்டத்தக்கது... லத்தீபின் இசை அமைப்பில் உருவாகிய மெட்டுகளை அடிக்கடி முணுமுணுக்கத் தோன்றுகிறது. கதையின் அடிநாதம் மலைநாட்டில் ஒரு மாற்றம், புதிய காற்று வீசவேண்டும் என்பதே...”

கே.எஸ்.சியின் இந்த விமர்சனம், புதிய காற்றை விளக்கப் போதுமானது.

இலங்கையில் முதன்முதலாக வெளிவந்த தமிழ் நகைச்சுவைத் திரைப்படமான கோமாளிகள் (1976), இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் இன்னொரு மைல்கல் லாக விளங்குகிறது. கோமாளிகள் திரைப்படம், இலங்கை ரசிகர்களுக்கு ஒரு புதிய அனுபவத்தைத் தந்தது. அப்போதைய சுதந்திரன் பத்திரிகை ஆசிரியர் கோவை மகேசன், கோமாளிகள் பற்றி இப்படி எழுதுகிறார்: “கோமாளிகள் சிரிப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட படம் என்றாலும் - அதன் தொய்வற்ற படப்பிடிப்பு, தொழில்நுட்பம் அதில் கையாளப் பட்டிருக்கும் விதம், திறமையான நெறியாள்கை போன்றவை ஈழத்துத் திரைப்பட உலகில் ஒரு புதிய நம்பிக்கையை ஊட்டியுள்ளது.” கோமாளிகள் திரைப்படம் தொடர்பாக நாமும் கோவை மகேசனின் கருத்துடன், தாராளமாக உடன்பட முடிகிறது.

“உங்கள் மகளின் கதையாகலாம்” என்ற விளம்பர வாசகத்துடன் இலங்கையில் வெளிவந்த தமிழ்த் திரைப்படம், பொன்மணி (1977). கடமையின் எல்லை, வெண்சங்கு ஆகிய திரைப்படங்களுக்குப் பின்னர், எனது பொறுமையை வெகுவாகச் சோதித்த இலங்கைத் திரைப்படமும் அதுதான். கடமையின் எல்லையாவது ஆரம்பகாலத் திரைப்படம். இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படம் ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்ற பின்னர் வெளிவந்த பொன்மணியுமா ரசிகர்களைச் சோதிக்கவேண்டும் என்று படம் பார்க்கும்போது யோசித்தேன். சில உநன்றாக நடித்தார்கள் தான். ஆனால், படத்தின் இறுதியில் இடம்பெறும் பிரேத ஊர்வலம் போல் தான் பொன்மணி திரைப்படம் இருந்தது. புகழ் பெற்ற இயக்குநர் தர்மசேன பத்திராஜாவின் படம் என்று பார்க்கும்போனால், ஏமாற்றமேமிஞ்சியது.

அப்படம் பற்றிய பல்வேறு விமர்சனங்களைத் தேவதாஸ் இந்நூலில் சேர்த்துள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின்

விமர்சனம். படத்தைப் பாராட்டு பாராட்டு என்று பாராட்டிய சிவத்தம்பி, ஓர் இடத்தில் தம்மையும் அறியாமல் உண்மையைக் கக்கிவிடுகிறார். “பொன்மணி ஜனரஞ்சகப் படமாகவும் இல்லாது, இலக்கணச் சுத்தமான யதார்த்தப் படமாகவும் இல்லாது நிற்கிறது.” அவர் எழுதிய விமர்சனத்தில் அது ஒன்றுதான் உண்மை. இப்படம் தொடர்பாக கே.எஸ். சிவகுமாரனின் விமர்சனமும் உண்மையின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளது. பொன்மணி பற்றிய சிலரின் பாராட்டு விமர்சனங்களைப் பார்க்கும்பொழுது, இவர்கள் வாழ்நாளில் தரமான தமிழ்ப்படம் ஒன்றைக்கூடப் பார்த்ததில்லையோ என்றுதோன்றுகிறது.

பொன்மணியின் கதை வசனகர்த்தா காவலூர் ராஜதுரை சொன்னதையும் நூலாசிரியர் தேவதாஸ் நூலில் இடம்பெறச் செய்துள்ளார்: “தயாரிப்பாளர் என்னை நம்பிப் பணத்தைத் தந்தார். நான் இயக்குநரை நம்பிப் பணத்தையும் கதையையும் கொடுத்தேன். நடிகர்கள் இயக்குநரின் புகழுக்குப் பயந்து சொன்னதைச் செய்தார்கள். இதனால் படம் இந்த நிலைக்கு வந்தது.” பொன்மணிக்கு இப்படி ஒரு சோதனை வந்திருக்கவே வேண்டாம்.

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் விதந்து குறிப்பிடக்கூடிய இன்னொரு படம், வாடைக்காற்று (1978). செங்கை ஆழியானின் நாவல், அருமையான முறையில் படமாக்கப் பட்டுள்ளது. இதனைப் பார்த்த நடிகர் மேஜர் சுந்தரராஜனின் கருத்துகளை நூலாசிரியர் நூலில் பதிவுசெய்துள்ளார்:

“வாடைக்காற்று திரைப்படத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, சிறந்த யதார்த்தபூர்வமான படத்தைப் பார்த்த மனத்திருப்தி எனக்கு ஏற்பட்டது. கூடலை சண்முகம் (ஜவாகர்), விருத்தாசலம் (பாலச்சந்திரன்), மரியதாஸ் (இந்திரகுமார்), பொன்னு (யேசுரத்தினம்) ஆகியோரின் பாத்திரங்கள் என்னைக் கவர்ந்தன. இரண்டு பாடல்களை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் சர்வதேச ரீதியாக எங்கேயும் திரையிடக்கூடிய அற்புதப் படைப்பு... சர்வதேசப்பரிசு பெறக்கூடிய ஒரு தமிழ்ப்படம் இலங்கையிலிருந்து நிச்சயம் வெளிவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.”

வாடைக்காற்று பற்றிய பல்வேறு தகவல்களையும் தேவதாஸ் தமது நூலில் விரிவாகத் தந்துள்ளார்.

இலங்கையின் முதல் 70 மி.மீ. தமிழ்ப்படமான தெய்வம் தந்த வீடு (1978), அதன் தயாரிப்பாளர் வி.கே.டி. பொன்னுசாமிப்பிள்ளைக்கும், திரைப்பட ரசிகர்களுக்கும் சோதனையை ஏற்படுத்திய படம். இத்திரைப்படம் பற்றிய பல சுவாரசிய

மான செய்திகளையும் தேவதாஸ் நூலில் தருகிறார். வானொலி அறிவிப்பாளர் ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், தமக்கே உரித்தான பாணியில் இப்படம் பற்றி விமர்சனம் எழுதியிருந்தார்: “பல கோயில்களின் பெயர்களையும் நடிகர்களின் பெயர்களையும் கொண்டு இப்படத்தை விளம்பரப் படுத்தியதற்குப் பதிலாக “மாயா ஜாலம் நிறைந்த ஒரு மர்மச் சித்திரம்; என்று விளம்பரப் படுத்தியிருக்கலாம்... இந்த மாயா ஜாலங்களுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல் அமைகிறது இப்படத்தின் பெயர்.”

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் இன்னொரு மைல்கல்லாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட படம், அவன் ஒரு ஜீவநதி (1980). ஆனால், அதுவும் திரைப்பட ரசிகர்களுக்கு ஏமாற்றத்தையே தந்தது. இப்படம் பற்றிய நூலாசிரியர் தேவதாஸின் விமர்சனம் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது: “மாத்தளை கார்த்திகேசு தனது எழுத்தாற்றலைச் சினிமா உலகம் நோக்கியும் திருப்பியிருக்கிறார். இவர் கதைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பார் என்று பலர் எதிர்பார்த்தனர். சிறந்த முறையில் ஆரம்பமான கதை, சினிமா சமாசாரத்துக்கு ஏற்றவாறு மாற்றப்பட்டபோது, கார்த்திகேசுவின் தனித்துவத்தைக் காண முடியாமல் போய்விட்டது.” சிலரின் நடிக்பாற்றல் வெளிவந்தபோதும், படம் சோடைபோய்விட்டது இப்படத்தொடர்பாகத் தேவதாஸ் குறிப்பிடும்போது, “விமர்சனம் எழுதாமல் விளம்பரமே பல விமர்சகர்கள் எழுதினர்” என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பல இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களுக்கும் இதே நிலை தான். சிவகுமாரன் உட்படச் சிலர் நேர்மையான விமர்சனங்களை முன்வைத்துள்ளனர்.

திருமதி ஜெக்கியா ஜுனைதீன் எழுதிய ஷர்மிளாவின் இதயராகம் என்னும் நாவல், 1989 இல் தயாரித்து முடிக்கப்பட்டு, 1993 இலேயே திரைக்கு வந்தது. பேராதனை ஜுனைதீன் கதை வசனத்துடன் பாடல்கள் சிலவற்றையும் எழுதினார். இத்திரைப்படம் பற்றிய ஆர். ராஜலிங்கத்தின் விமர்சனம் நூலில் இவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது:

“... இப்படம் முன்னர் வெளிவந்த படங்களோடு ஒப்பிடுகையில் எவ்வளவோ அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளது. நாவலில் வந்த ஷர்மிளா எந்தளவு வாசகர் மனதைத் தொட்டதோ அந்த அளவுக்குப் படத்தில் வந்த “ஷர்மிளா” ரசிகர்கள் மனதைத் தொடவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. ஜவாஹர், ராம்தாஸ், லத்தீப், சாண்டோ முத்தையா தேவர் ஆகியோரின் நடிப்பு சிறப்பாக அமைந்தது. பாடல்கள் இனிமையாக இருக்கின்றன... ஏனைய நம் நாட்டுக் கலைஞர்களும் இத்தகைய ஒரு முயற்சியில் ஈடுபட இந்தப் படம் ஒரு நம்பிக்கை

நட்சத்திரமாக மிளிர்வேண்டும் என்பதே எமது ஆசை”

அதேவேளை இப்படத்தின் தயாரிப்பாளர் பேராதனை ஜுனைதீன், இப்படம் தொடர்பாகத் தாம் பட்ட கஷ்டங்களையும் படப் பாராட்டு விழாவில் தெரிவித்துள்ளதை, நூலாசிரியர் தேவதாஸ் நூலில் பதிவுசெய்துள்ளார்:

“நான் மவுண்டன் இன் த ஜங்கிள் என்ற ஆங்கிலப் படத்தில் உதவி இயக்குநராக இருந்தேன். அப்படத்தில் உழைத்த பணத்தினால் கண்டி யில் வீடு கட்டினேன். “ஷர்மிளாவின் இதயராகம்” படத்துக்காக அவ்வீட்டை விற்கவேண்டி ஏற்பட்டு விட்டது. இப்படத்துக்காக 21 லட்சம் ரூபாவைச் செலவு செய்தேன். திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் 6 1/2 லட்சம் ரூபா கடனாகத் தருவதாகக் கூறியது. பின்பு தரமறுத்துவிட்டது...”

இலங்கையில் தமிழ்ப்படம் எடுக்க முனைந்தவர்களின் சோகக் கதையே இதுதான். ஆனால், அவர்களின் முயற்சிகளைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

நான் மேலே குறிப்பிட்ட திரைப்படங்கள் தவிர, மேலும் பல படங்கள் பற்றிய தகவல்களும், விமர்சனங்களும் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. பாசநிலா, நிர்மலா, மஞ்சள் குங்குமம் மீனவப் பெண், காத்திருப்பேன் உனக்காக, நான் உங்கள் தோழன். தென்றலும் புயலும், ஏமாளிகள், அநு ராகம், எங்களில் ஒருவன், மாமியார் வீடு, நெஞ்சுக்கு நீதி, இரத்தத்தின் இரத்தமே, நாடு போற்ற வாழ்க, பாதை மாறிய பருவங்கள் ஆகிய படங்கள் இவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் காத்திருப்பேன் உனக்காக, நான் உங்கள் தோழன், தென்றலும் புயலும், ஏமாளிகள், இரத்தத்தின் இரத்தமே ஆகிய படங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

இவற்றைவிட, தமிழ்ப்படங்களாக மாறிய சிங்களப் படங்கள் என்ற தலைப்பில், எட்டுப் படங்கள் பற்றிய தகவல்களையும், அவை தொடர்பான படங்களையும் நூலாசிரியர் தந்துள்ளார். கலியுக காலம், நான்கு லட்சம், யார் அவள், சுமதி எங்கே?, ஒருதலைக் காதல், பனிமலர்கள், இவளும் ஒரு பெண், அஜாசத்த ஆகியவையே அவை. இவற்றுள், ஹென்றி சந்திரவன்ஸ (சமுதாயம் படத்தின் தயாரிப்பாளர்) தயாரித்த வனகத்த கெல்ல தமிழ் மாற்றம் பெற்றபோது, அதில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட தமிழ்க் காட்சிகளுக்கான கதை, வசனம், பாடல்களை இராஜம் புஷ்பவனம் எழுதியதோடு, அப்படத்துக்குச் சுமதி எங்கே? என்று பெயரும் சூட்டினார். “இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படமொன்றுக்குத் திரைக்கதை வசனம் எழுதிய முதலாவது பெண்மணி திருமதி இராஜம் புஷ்பவனம் என்றே கூறவேண்டும்” என்று

நூலாசிரியர் தேவதாஸ் தெரிவிக்கிறார்.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதை என்ற இந்நூலின் முடிவுரையில் தம்பிஐயா தேவதாஸ் இவ்வாறு கூறி, நூலை முடித்து வைக்கிறார்: “1993 ஆம் ஆண்டு வரையிலான கதைதான் இது. இக்கதை இன்னும் எத்தனையோ வருடங்கள் தொடர இருக்கின்றது. அதையும் எழுத எனக்கு ஆசைதான். ஆனால், நான் சாகாவரம் பெற்றவனாக இருக்க வேண்டுமே! எது எப்படியோ தொடரும் இந்த வரலாற்றுக்கு நான் எழுதிய இக்கதை ஆரம்பப் படியாக அமையும் என்பது மட்டும் உண்மையே!” தேவதாஸ் குறிப்பிட்டது நூறுவீதம் உண்மையே.

தம்பிஐயா தேவதாஸ் இலங்கைத் திரைப் படங்கள் தொடர்பான சிறந்த வரலாற்று அறிஞராக விளங்குகிறார். தமது பணி தொடர்பான சிறப்புத் துறையாக அவர் இலங்கைத் திரைப்படத் துறையையே கொண்டுள்ளார். அவரை வெறுமனே பாராட்டாமல், அவரது நூல் ஒன்றையே ஆதாரமாகக் கொண்டு, அவரது பணிகளைச் சிறப்பிப்பது பொருத்தமானது என்று நான் கருதியதன் விளைவே இக்கட்டுரை. தேவதாஸ் இன்னும் பல்லாண்டுகள் இப்பணியினைத் தொடர்ந்து ஆற்ற வேண்டும். அவரை வாழ்த்தும் இச்சந்தர்ப்பத்தில், அவரைக் கௌரவிக்கும் ஜீவநதிக்கும் என் வாழ்த்துக்கள்!

தம்பிஐயா தேவதாஸின் “சிங்களப் பழமொழிகள்” தொடர வேண்டிய முயற்சி

யாழ்ப்பாணம் புங்குடு தீவை சேர்ந்த தம்பிஐயா தேவதாஸ் ஓர் ஆசிரியராகவே எனக்கு அறிமுகமானார். இலக்கியம், சினமா, மொழிபெயர்ப்புத் துறைகளில் ஆர்வமிக்கவர். ஊடகத் துறையை அதற்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தி வந்தவர். சினமா, இலக்கியம், கல்வி சம்பந்தமான பல நூல்களை தம்பிஐயா தேவதாஸ் எழுதியுள்ளார். எழுபதுகளில் வீரகேசரி பிரசுரங்கள் வெளிவந்த காலகட்டத்தில் அதனூடாக இரண்டு மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களை வெளியிட்டதன் மூலம் தமிழ் வாசகர் பரப்பில் பரவலாக அறியப்பட்டார். இளம்பருவத்துணர்வுகளை விரசமற்ற வகையில் ஜனரஞ்சகமாக எழுதிப் புகழ்பெற்றவர் கருணாசேன ஐயலத். அவரது “நெஞ்சில் ஓர்

இரகசியம்”(1975), “இறைவன் வகுத்த வழி”(1976) ஆகிய இரண்டு நாவல்களை மிகவும் எளிய நடையில் மொழிபெயர்த்து வழங்கினார். அதே காலகட்டத்தில் கே.ஐயதிலகவின் “மூன்றுபாத்திரங்கள்”(1976) என்ற நாவலையும் மொழிபெயர்த்தார். அது சென்னை NCBH வெளியீடாக வந்தது. இருந்தும் இங்கு அது பரவலான வாசிப்புக்கு எட்டவில்லை. இவரது “சிங்களப் பழமொழிகள் “(1977) திரட்டு கவனிக்கத் தக்க ஒரு நூலாகும். தேவதாஸின் அம்மம்மா பேச்சு வழக்கில் தமிழ்ப் பழமொழிகளை அடிக்கடி பிரயோகித்து வந்ததால் பழமொழிகள்மீது தனக்கு ஆர்வமேற்பட்டதாக தெரிவித்துள்ளார். இதனால் தமிழில் மாத்திரமன்றி ஆங்கில, இந்திய மொழிப் பழமொழிகளையும் பழமொழித் தொகுப்புக்களையும் சேகரிக்க ஆரம்பித்துள்ளார். அதுவே சிங்களப் பழமொழிகளையும் தொகுப்பதற்கு காரணமாக அமைந்ததெனலாம். நூலாசிரியர் பழமொழிகளின் தோற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது... “நம்முன்னோரின் அனுபவ மொழிகளே பழமொழிகள். அம்முன்னோரின் வாழ்க்கை அனுபவங்களிலிருந்து தோன்றி காலங்காலமாக தொடர்ந்து வரும் பழைய வாக்குகளைப் பழமொழிகள் என்று கூறலாம். பழமொழிகள் ஒரு மொழியின் மரபுச் சின்னங்களாகவும் விளங்குகின்றன. அந்த மொழியின் வரலாற்றுக்கு - மரபுக்கு - இலக்கியத்துக்கு ஏற்ற விதத்திலேயே அமைந்து விடுகின்றன” என்று தெரிவிக்கிறார். தமிழிலும் சிங்களத்திலும் ஒரே கருத்துடைய அல்லது மிக நெருக்கமான பழமொழிகள் காணப்படுவது பரவசமூட்டுவதாக அமைகின்றது. இரு மொழிகளுக்குமிடையே சொல் ஒருமைப்பாடுகள் காணப்படுவது போன்றே பழமொழிகளிலும் இத்தன்மையை அவதானிக்கலாம். அத்தகைய சில சோடிகள் இவை.

திக்குவல்லை கமால்

- 1- கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை.
கஞ்சியும் வேண்டும் மீசையும் வேண்டும்.
- 2- அத்திபூத்தாற் போல.
அத்திமரம் பூப்பூத்தது போல.
- 3- அடிமேல் அடிவைத்தால் அம்மியும் நகரும்
அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் ஓடுமாம்.
- 4- தூரியனைக் கண்ட பனி போல
தூரியன் உதிக்கும் வரைதான் பனித்துளி இருக்கும்.
- 5- ஆற்றில் போட்டாலும் அளந்து போடு
கடலில் போட்டாலும் அளவுடன் போட வேண்டும்.
அனுபவத்தைவிட மிகச் சிறந்த பாடம் வேறு எதுவும் இல்லை என்பார்கள். அந்தப் பாடங்கள் பழமொழிகளாக, உவமைகளாக, உவமைத் தொடர்களாக உருவாகி வழக்கில் வந்துள்ளன. அவை சாதாரண மனிதர்களின் வார்த்தைகளில் அவர்களை அறியாமலே வந்து போகின்றன. அவற்றுள் சிலதைப் பார்ப்போம்.
- 1- தூண்டிலை விழுங்கவும் இரை தேவையாம்.
(இலாபம் இல்லாமல் எவரும் எதையும் செய்ய மாட்டார்கள்)
- 2- நண்பனை விரோதியாக்க விரும்பினால் அவனுக்கு கடன் கொடுங்கள்.
(கடன் கொடுப்பதில் உள்ள தீமை)
- 3- நல்ல காலம் வரும்போது குழியைத் தோண்டு.
(பொருத்தமான காலம் வரும் போது வேலையைச் செய்து முடிக்க வேண்டும்)
- 4- நாயின் வேலையை கழுதை செய்தது போல.
(தன் வேலையைத் தானே செய்ய வேண்டும்)
- 5- பாற்குடத்தில் சிறிது சாணத்தைக் கலத்தல்.
(பெருமுயற்சி சிறு தவறால் வீணாகலாம்)
- 6- பாய்ந்தோடும் தண்ணீரில் சிறிது முகம் கழுவிக்கொண்டால் போதும்.
(வீணாகிப் போகும் பொருளில் சிறிதளவாயினும் பயன் பெறல்)
- 7- பிறப்பில் வந்ததைவிட பழக்கத்தில் வருவது பெரிது.
(பழக்கம் எல்லாவற்றையும்விட பெரிதாகும்)
- 8- பெரிய கப்பல் போகும் கடலில் சிறிய படகும் போகாமாம்.
(பெரியவர்களால் மட்டுமல்ல சிறியவர் களாலும் சில வேலைகள் செய்ய முடியும்)

- 9- மரம் விழும்போது நிழலும் அழிந்து போகும்.
(ஒருவர் இறந்தால் அவரது சேவையும் மறைந்து விடும்)
- 10- காட்டில் உள்ள அனைத்து மரங்களும் சந்தன மரங்களல்ல.
(உலகத்திலுள்ள அனைவரும் நல்லவர்களல்ல)

தான் தேடிச் சேகரித்த சிங்களப் பழமொழி களிலிருந்து எண்ணூறுக்கு மேற்பட்டவற்றைத் தெரிவு செய்து, இத்தொகுப்பில் சேர்த்துள்ளார். விளங்கும் படியாக மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ள தோடு, ஒவ்வொன்றுக்கும் சிறு விளக்கமும் எழுதியுள்ளார். சிலதை வகைப்படுத்திப் பார்ப்போம்.

(1) மரங்களோடு சம்பந்தப்பட்டவை

- 1- பழக்கமில்லாத வாளை எடுத்தால் வாழை மரத்தைக்கூட வெட்ட முடியாதாம்.
(சரியான வழியிலே ஈடுபடுபவர் தவறான வழியில் செயற்பட முடியாது)
- 2- வாயால் வற்றாளைச் செடியை நடுதல்.
(கதைப்பார்கள் செயலில் காட்ட மாட்டார்கள்)
- 3- பலா மரத்தின் மீதும் இடி விழுமாம்.
(விபத்து என்பது எவருக்குமே வரும்.)

(2) ஊர்ப் பெயர்கள் வருபவை.

- 1- கதிர்காமம் போயும் கிரிவிஹாரையைப் பார்க்காமல் வந்தது போல.
(பிரயாண ஏற்பாட்டிலுள்ள குறைபாடு.)
- 2- தம்புல்ல தேவாலயத்தை வணங்கிக் கொண்டு உடும்பையும் கொன்றவன் போல.
(நல்ல வேலையையும் செய்துகொண்டு தீய வேலையையும் செய்தல்)
- 3- தும்பற என்ற ஊருக்குப் போயும் படுக்க ஒரு பாய் கிடைக்க வில்லையாம்.
(தும்பற பாய் உற்பத்திக்குப் பெயர்போன இடம். அப்படியான ஊரிலும் பாய் கிடைக்காமை பெரிய அபாக்கியம்.)

(3) உறவுகள் தொடர்பானவை.

- 1- அப்புறாமியிடம் குரக்கன் இருப்பது அவன் மனைவியின் பல் இளிப்பில் தெரியும்.
(ஒரு பொருள் இருக்கிறதென்பதை ஏதாவதொரு அடையாளத்தின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்)

2- அக்காமார் இருப்பார் களாயின் மைத்துனர் மாருக்கா பஞ்சம்.
(பணம் தாராளமாக இருந்தால் பொருட்களுக்குப் பஞ்சமில்லை)

3- மாமியின் அன்புபோல.
(நாளுக்குநாள் குறைந்து செல்லும்)

(4) கல்வி பற்றியவை

1- உரம் போடும் அளவுக்கே பயிரும் செழிப்படையும்.
(பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வளங்கும் அளவுக்கே அவர்களது நல்ல காலம் அமையும்)

2- எழுத முடியாதவனின் பேனா கஜபா மன்னனின் இரும்புக் கோலைவிடப் பாரமானதாம்
(படிக்காதவர்களால் ஏற்படும் பிரச்சினை)

3- கல்வி அழியாத செல்வமாகும்.
(எவராலும் அழிக்க முடியாத செல்வம் கல்வியாகும்)

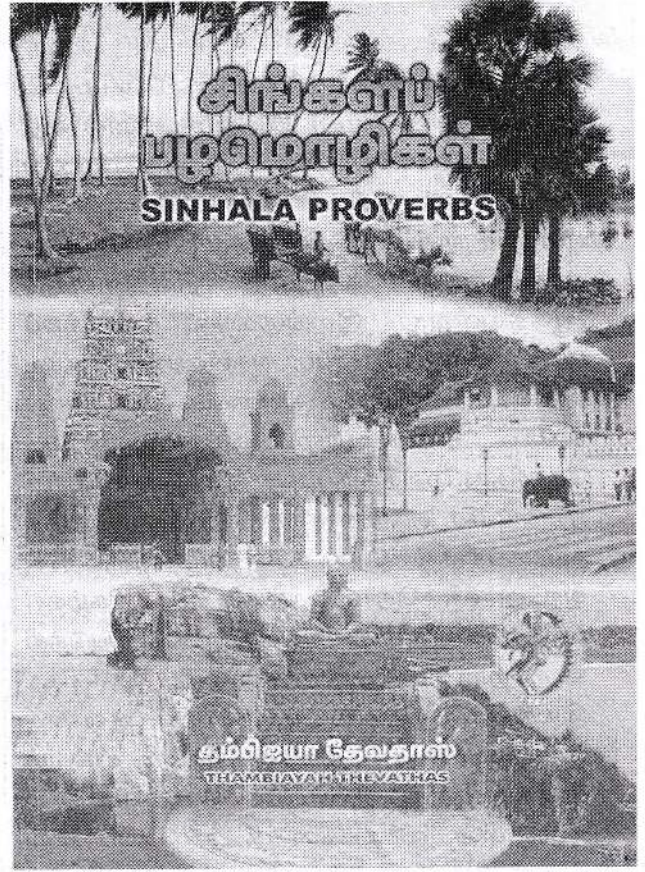
(5) உழைப்பின் முக்கியத்துவம்

1- உருளும் கல்லில் பாசிபிடிக்காது.
(உடலை வருத்து வேலை செய்பவனுக்கு நோய்நொடி வருவதில்லை.)

2- கலியுகத்தில் முயற்சியைத் தவிர உறவினர் எதற்கு.
(தன் முயற்சியே தனக்கு உதவியாக அமையும்.)

3- பத்துக் கற்கள் எறிந்தால் ஒரு கல்லாவதுபடும்.
(முதல் முயற்சியில் தோல்வி அடைந்தாலும் இரண்டாவது மூன்றாவது முறையில் வெற்றி பெறலாம்.)

மொத்தத்தில் வாழ்வோடும் இந்த மண்ணோடும் மிக நெருக்கமானதாகவே இந்தப் பழமொழிகள் அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கும் போது, அவை எமது மனதை இலகுவாகத் தொற்றிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றன. இன்னொரு மொழியிலிருந்து தமிழுக்குக் கொண்டுவரும்போது அதிலுள்ள பழமொழிகளை அப்படியே பெயர்க்காமல் தமிழில் காணப்படுகின்ற அதற்குப் பொருந்தி வரக்கூடிய பழமொழிகளையே பயன்படுத்துமாறு பொதுவாகக் கூறி வருகின்றனர். பிற மொழிகளுக்கு அக்கூற்று சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் சகோதர மொழியான சிங்களம்

எமக்கு நெருக்கமான அனுபவத்தை தரக்கூடியதாக அமைவதால், நேரடி மொழி பெயர்ப் பாகப் பயன்படுத்துவது தவறில்லை என்பதே என் கருத்து. முன்புபோல் அல்லாது இப்பொழுதெல்லாம் தமிழ் - சிங்கள பரஸ்பர மொழி பெயர்ப்புக்கான வாய்ப்புகள் உண்டு. குறிப்பாக சிறுகதை, நாவல், சிறுவர் இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் அடுத்த கட்டத்துக்கு செல்ல வேண்டும். ஆக்க இலக்கியங்களை மொழி பெயர்ப்பதால் ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கைக் கோலத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அவை உதவுகின்றன. அப்படி விளங்கிக் கொள்வ தால் புரிந்துணர்வு வளரும். ஒருமைப் பாட்டுக்கான கதவுகள் திறக்கும். புனை கதைகள் மாத்திரமன்றி ஒரு மொழியில் காணப்படுகின்ற பழமொழிகள், விடுகதைகள், உவமைகள், நாட்டார் கதைகள் போன்றவையும் அவ்வாறானவைதான். எனவே அவையும் மொழி பெயர்ப்பினூடாக பரவலாக வேண்டும். தம்பிஜயா தேவதாஸ் சிங்களப் பழமொழிகளை மொழி பெயர்த்துத் தந்திருப்பது ஒரு வித்தியாசமான, முன் மாதிரியான முயற்சியாகும். இவ்வாறாக தமிழ் பழ மொழிகளையும் சிங்களத்தில் கொண்டுவர ஆர்வ முள்ளவர்கள் முன்வர வேண்டும். இதற்கு தேவதாஸ் துணை நிற்பார் என்பது நிச்சயம். அவரது பணிகளும் மேலும் விரிவாக்கமடைய வேண்டும்.

தம்பிஜயா தேவதாஸ் எழுதிய இப்பெயரிலான நூல், 2000ஆம் ஆண்டு தை மாதம் வெளியானது. இவர் எழுதிய 'இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதை' என்னும் நூல், ஏற்கெனவே 1994 இல் வெளியாகியுள்ளது; வேறு சில நூல்களையும் ஆக்கியுள்ளார். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பற்றிய தரவுகளையும் ஒளிப்படங்களையும், அதுபோல் சிங்கள சினிமா பற்றிய விபரங்களையும் சேகரித்து வைத்திருப்பவர் இவர். அவைபற்றி ஏராளமான கட்டுரைகளை இலங்கை அச்சு ஊடகங்களில் தொடர்ந்து எழுதிவருகிறார்; வானொலி, தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கேற்று அவற்றை வெளிப்படுத்தி வருகிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கைத் திரைப்படங்கள்பற்றிய ஆவணச் சேகரிப்பாளராக இவரது இடம், மிகவும் முக்கியமானது! இவரது கட்டுரைகள், நூல்களிலுள்ள விபரங்களைத் தமதேபோன்று

சிலர் மோசடியாகப் பயன்படுத்தியுமுள்ளனர். இலங்கைத் தமிழ் சினிமா பற்றிய இவரது விபரங்களைக் கையாண்டு (இவரது பெயரைக் குறிப்பிடாது), இலங்கையிலிருந்து ச. இராகவன் என்னும் பேர்வழி, 'காட்சிப் பிழை' என்னும் தமிழகச் சிற்றிதழில் தொடர் கட்டுரை எழுதினார் என்பதும்; அதனைச் சுட்டிக்காட்டி தம்பிஜயா தேவதாஸ் அனுப்பிய கடிதத்தை அவ்விதழின் ஆசிரியர், பத்திரிகா தர்மத்தை மீறி வெளியிடவில்லை என்பதும், இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றன!

மௌனப் படங்கள் சில ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளபோதும், முதலாவது சிங்களம் பேசும் படமான 'கடவுணு பொறொந்துவ'வை (1947) ஆரம்பமாகக் கொண்டு, 1997 வரையிலான காலம்வரை உருவாக்கப்பட்ட படங்கள் பற்றியே, இப்புத்தகம் கவனம் செலுத்தியுள்ளது.

சிங்களத் திரைப்பட வளர்ச்சியில் தமிழக - இலங்கைத் தமிழர்களுடன், தமிழக -

வான்விழாக் கண்ட சிங்களச் சினிமா

அ. யேசுராசா

இலங்கை முஸ்லிம் கலைஞர்கள், தயாரிப்பாளர்களின் முக்கிய பங்களிப்பைப் பதிவு செய்வதே ஆசிரியரின் நோக்கமாய் உள்ளது ; பின்வரும் அவரது கூற்று அதனைத் தெளிவாக்குகிறது:

“1947 ஆம் ஆண்டு முதல் 1997 ஆம் ஆண்டு வரையான ஐம்பது ஆண்டுகளில் திரையிடப்பட்ட சிங்களப் படங்களின் வரலாற்றை சுருக்கமாக எழுதினேன். இத்திரைப்பட உலகில் கடமையாற்றிய தமிழ், முஸ்லிம் கலைஞர்களை வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டுவதே எனது நோக்கமாகும். எனது நோக்கத்தைப் பெரும்பாலும் அடைந்துவிட்டேன் என்றே எண்ணுகின்றேன்; பெருமையடைகிறேன்.”

தயாரிப்பு, நெறியாள்கை, ஒளிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவு, இசை, படத்தொகுப்பு முதலிய துறைகளில் பங்களிப்புச் செய்தவர்களின் விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன; அவை ஆச்சரியமூட்டுபவை. ஆரம்பகாலப் படங்கள் தமிழகத்திலேயே தயாரிக்கப்பட்டன; ‘தைவயோகய’ என்னும் ஒரு படம் மட்டுமே, வட இந்தியாவில் - 1959 இல் தயாரிக்கப்பட்டது. 1952 இல்தான், முதன்முறையாக ஒரு சிங்களப் படம், இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்டது; அதன் பெயர் ‘பண்டா நகரயட்ட பமிணீம்’ ஆகும்.

1. தயாரிப்பு என்று பார்க்கையில், முதலாவது திரைப்படமான “கடவுணு பொறொந்துவ”வைத் தயாரித்தவர், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த எஸ். எம். நாயகம்; இவர் வேறு படங்களையும் தயாரித்துள்ளார். இலங்கையின் முதலாவது திரைப்பட ஸ்ரூடியோவான ‘சுந்தர சவுண்ட் ஸ்ரூடியோ’ வையும் இவரே உருவாக்கினார் இரண்டாவது திரைப்படமான ‘அசோகமாலா’வை, இலங்கையைச் சேர்ந்த சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் தயாரித்தார். “சிலோன் தியேட்டர்ஸ்” என்ற தனது நிறுவனத்தின் மூலம், பிற்காலத்தில் ஏராளமான படங்களை இவர் தயாரித்தார். “சேர். சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினரை அனைவரும் இலங்கைச் சினிமாதொழிலின் மன்னன் என்று அழைக்கிறார்கள்” என்று, இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. W. M. S. தம்பு, அவரது மகனான றொபின் தம்பு ஆகியோர் ஏராளம் படங்களைத் தயாரித்துள்ளனர். T. சோமசேகரன், ஜோ. தேவானந், ஆகியோர் தனித்தனியாக ஆறுக்கு மேற்பட்ட படங்களைத் தயாரித்துள்ளனர். ‘சினிமாஸ் லிமிட்டெட்’ அதிபர் குணரத்தினம், ‘சிலோன் என்ரெயிள்மென்ட் லிமிட்டெட்’ ஜாபிர் ஏ. காதர் ஆகியோரும் ஏராள

மான படங்களைத் தயாரித்துள்ளனர். அதுபோல ஒவ்வொரு படத்தினைத் தயாரித்தவர்களும் பலர் உள்ளனர்.

பிறிதொரு சுவாரசியமான செய்தியும் உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் ஏ.வி.எம். படநிறுவன அதிபர் மெய்யப்பச் செட்டியார், “தொஸ்த்தற” என்னும் படத்தைத் தயாரித்துள்ளார்; எஸ். எம். எஸ். நாயுடு தனது மலைக்கள்ளன் திரைப்படத்தை ஐந்து இந்திய மொழிகளில் உருவாக்கியபோது, 1957 இல், ‘தூரசேன்’ என்னும் பெயரில் சிங்களத்திலும் உருவாக்கினார்!

2. சிங்களம் பேசும் முதலாவது திரைப்படத்தின் நெறியாளர், வங்காளத்தைச் சேர்ந்த ஜே. சிங் என்பவராவார். பின்னர் ஆரம்பகாலப் படங்களை நெறியாள்கை செய்தவர்கள், தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே! பிரபல நெறியாளர்களான கே. சுப்பிரமணியம் (அசோகமாலா, கபட்டி ஆரக்ஷாவ); மொடேர்ன் தியேட்டர்ஸ் டி. ஆர். சுந்தரம் (சஜாதா, துப்பதாகே துக்க, தூயா, வீர விஜய); சாந்திகுமார், மொகமட் மஸ்தான், எல். எஸ். ராமச்சந்திரன் (பதினொரு படங்கள்வரை); எம். ஜி. ஆர். படங்களின் நெறியாளரான ப. நீலகண்டன் (சனீதா, சஜாகே றஹச); மு. வேம்பு, சங்கர், கே. எஸ்.

சேதுமாதவன் (பிற்காலத்தில், தேசிய விருது பெற்ற 'மறுபக்கம்' என்னும் முக்கியமான தமிழ்ப் படத்தின் நெறியாளர்) முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்களாக - W.M.S. தம்பு, றொபின் தம்பு, ஜே. செல்வரத்தினம், T. சோம சேகரன், சுண்டுக்குளி சோமசேகரன், எஸ். ராம நாதன், எஸ். தெய்வேந்திரன், லெனின் மொறா யஸ், பிரேமநாத் மொறாயஸ், ரி. யோகநாதன், எம். வி. பாலன், சந்திரன் ரத்தினம், எஸ். வி. சந்திரன் முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

3. ஒளிப்பதிவாளர்களாக - மொகமட் மஸ்தான், ஏ. வி. எம். வாசகம், வீ. சிவசுப்பிரமணியம், எம். ஏ. கபர், எஸ். தெய்வேந்திரன், ஜே. ஜே. யோகராஜா, எம். எம். அமீன், என். செல்லத்துரை, எம். எஸ். ஆனந்தன், வீ. வாமதேவன் முதலியோர் உள்ளனர்.

4. சுண்டுக்குளி சோமசேகரன் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவு செய்துள்ளார்; இவர் சென்னை வாஹினி ஸ்டூடியோவில் பயிற்சி பெற்றவர். கே. பாலசிங்கம், சாரங்கராஜா, கே. பாலசுப்பிரமணியம், ஹரிஹரன் முதலியோரும் ஒளிப்பதிவுத்துறையில் செயலாற்றினர்.

5. படத்தொகுப்பு மிக முக்கியமானதொரு துறையாகும். எம். எஸ். அலி மான் நூற்றுக்கணக்கான படங்களுக்குப் படத்தொகுப்பாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். எஸ். ராமநாதன், எஸ். வி. சந்திரன், எஸ். தெய்வேந்திரன் போன்றோர் பல படங்களுக்குப் படத்தொகுப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

படங்களை 'டெவலப்' செய்வதில் எஸ். திருநாவுக்கரசு, ஜொஹர், இராசரத்தினம் முதலியோர் பங்களித்துள்ளனர்.

6. திரைப்படத்தில் இசை முக்கியமானது. ஆரம்பகாலப் படங்களான கடவுணு பொறொந்துவ, பண்டா நகரயட்ட பமிணீம் ஆகியவற்றுக்கு இசையமைத்தவர், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நாராயண ஐயர்; இரண்டாவது படமான 'அசோக மாலா'வுக்கு இசையமைத்தவர் எம். கௌஸ் மாஸர்; பின்னர் ஏராளமான படங்களுக்கு இவர் இசையமைத்துள்ளார். அதேபோல், தமிழகத் தமிழ்ப் படங்களின் புகழ்பெற்ற இசையமைப்பாளர்களான - வீ. தக்ஷிணாமூர்த்தி (சுஜாதா, சடகலங், தூரயா); ஆர். சுதர்சனம் (தொஸ்த்தற); எஸ். எம். சுப்பையா நாயுடு (தூரசேன); எஸ். எஸ். வேதா (கலே ஹந்த, உதும் விஸ்வாசய); T.R. பாப்பா (சுரத்தலீ, சுனீதா, சுபத்ரா); சி. என். பாண்டிரங்கன் (தேவசுந்தரி) ஆகியோரும் இசையமைத்துள்ளனர். புகழ்பெற்ற தமிழகப் பாடகர்களான ஏ. எம். ராஜா, ஜிக்கி, ஜமுனாராணி, கே. ராணி, பி. சுசீலா, ஜானகி, ஆகியோரும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர்!

இலங்கையர்களான ரி. எவ். லத்தீப் (50 படங்கள் வரை), ஆர். முத்து சாமி (80 படங்கள் வரை), எஸ். எம். சாலி, கே. எம். சவாஹிர், நேசம் தியாக ராஜா, எம். மோகன்ராஜ் முதலியோர் இசையமைப்பாளர்களாகச் செயற்பட்டுள்ளனர். மொஹிதீன் பெக், ருக்மணிதேவி, நூர்பாய், ஏ. ஜே. கரீம், ரோனி ஹசன், ரி. எவ். லத்தீப், முத்தழகு, கலாவதி முதலியோர் பாடகர்களாகப் பணியாற்றியுள்ளனர்!

**

"பொன்விழாக் கண்ட சிங்களச் சினிமா; என்பது நூலின் பெயராயினும், ஆசிரியர் தனது முன்னுரையிலும் நூலின் இறுதியிலும், தமிழ் - முஸ்லிம் கலைஞர்களின் பங்களிப்பை ஆவணப்படுத்துவதே தனது நோக்கமென்று கூறி, அதனையே விபரமாயும் எழுதியிருப்பதால் அது பொருத்தமாயில்லை" தலைப்பும் உள்ளடக்கமும் வேறுபடுகின்றன! சில வருடங்களின் முன்பு, 'பிடித்த சிறுகதை' என்னும் தலைப்பில் முகநூலிலும் பின்னர் நூலாகவும் வெளிவந்த நந்தினி சேவியரின் கட்டுரைகளும், இதேபோன்ற முரண்பாடைக் கொண்டுள்ளன. பிடித்த கதை பற்றிச் சில வரிகளும், அதனை எழுதியவர் பற்றிய விலாவாரியான விபரங்களுமே ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் உள்ளன. அவ்வேளை, நமது இலக்கியக்காரர் பலரும் இம்முரண்பாடுபற்றிக் "கள்ள மௌனம்" சாதித்தபடியே அக்கட்டுரைகளை விதந்து பாராட்டியமையும், நினைவுக்கு வருகின்றது!

"பரிசுபெற்ற சிங்களத் திரைப்படங்கள்" என்பது நூலின் இறுதிக் கட்டுரை. இக்கட்டுரையில்

தான் சிங்களக் கலைஞர்பற்றி - விருது பெற்ற சில படங்கள், நடிகர்பற்றி விபரங்கள் உள்ளன. ஓரிடத்தில் பின்வரும் குறிப்பும் உள்ளது:

“விமர்சகர்கள் சிறந்த சிங்களப் படங்களாக இரண்டைக் குறிப்பிடுவர். அவை இரண்டையும் உருவாக்கியவர் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் ஆவார். அவைதான் ‘கம்பெரலிய’ (கிராமப் பிறழ்வு), ‘நிதானய’ (புதையல்) ஆகிய இரண்டுமாகும்.”

இக்கட்டுரைக் குறிப்புகளில், தவறுகளும் போதாமையும் உள்ளன. உண்மையில், 1956 இல் ‘ரேகாவ’ திரைப்படத்திலிருந்து 1997 வரை, ஏராளமான நல்ல திரைப்படங்கள் வந்துள்ளன; வெளிநாட்டுத் திரைப்பட விழாக்களில் விருதுகளையும் அங்கீகாரத்தினையும் பெற்றுள்ளன. சிறி குணசிங்க, பியசிறி குணரட்ண, விஜய தர்மசிறி, தயானந்த குணவர்த்தன, திஸ்ஸ லியனதூரிய, எச்.டி. பிரேமரத்ன, சுமித்ரா பீரிஸ், திஸ்ஸ அபேசேகர, காமினி பொன்சேகா, வசந்த ஒபேசேகர, தர்மசிறி பண்டாரநாயக்க, பிரசன்ன விதானகே முதலிய சிறந்த நெறியாளர்கள், ஒளிப்பதிவாளர்கள், இசையமைப்பாளர்கள், நடிகர்கள் ஏராளமானோர் உருவாகியுள்ளனர். இவைபற்றி விபரமாக எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்; ஆனால், அவ்வாறு அமைந்திராதமை நூலின் பலவீனமாகவுள்ளது.

எவ்வாறாயினும், தரப்பட்டுள்ள தரவுகள், இலங்கைச் சிங்கள சினிமாத் துறையைக் கட்டியமைத்ததில், தமிழ் - முஸ்லிம் கலைஞர்களின் பங்குப் பணியை வெளிக்கொண்டு வருவதினால், இந்நூல் முக்கியம் பெறுகிறது! வணிக நலன் சார்ந்த முயற்சிகளாயினும் இந்த அடித்தளம்தான் - பலரும் வியந்து பாராட்டும் சிறந்த சிங்களத் திரைப்படங்களும் நெறியாளர்களும் பிற்காலத்தில் உருவாகுவதற்கு, ஆதாரமாயிருந்தது!; இவ்வாறான அடித் தளம் உருவாக்கப்படாமையே, இலங்கைத் தமிழ் சினிமாத் துறையின் வளர்ச்சிக் குச்சாதகமற்ற முக்கிய காரணியாகவுமுள்ளது!

இந்நூலின் வாசிப்பு, சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதம் திரைப்படத் துறையிலும் ஊடுருவி இருப்பதுபற்றிய கசப்பான சில நினைவுகளையும், மறைமுகமாக என்னுள் கிளறிவிட்டது. எம். எஸ். ஆனந்தனும் வீ. வாம தேவனும் சிறந்த ஒளிப்பதிவாளர்கள்; விருதுகள் வென்ற பல படங்களில் அவர்களின் முக்கிய பங்களிப்பும் உள்ளது. ஆயினும், அவர்கள் உரியவகையில் கௌரவிக்கப்படவில்லை; இந்த ஆதங்கத்தை அக்கலைஞர் இருவரும் வெளிப்படுத்தியுமுள்ளனர் தமிழ் மக்களுக்கெதிரான 1983 ஆடி வன்

கொடுமைகளின்போது, தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான ‘விஜயா’ முதலிய திரைப்பட ஸ்டூடியோக்களும், தீவெங்குமிருந்த ஏராளமான திரையரங்குகளும் நாசமாக்கப்பட்டன. சிங்களம் பேசும் முதலாவது திரைப்படமான “கடவுணு பொறொந்துவ”வும், ஆசிய திரைப்பட மேதைகளில் ஒருவரான லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிசின் எல்லாப் படங்களும் உட்பட, இன்னும் ஏராளமான பழைய திரைப்படப் பிரதிகளும் தீயில் எரிந்து சாம்பலாயின.

தமிழகப் படங்களால் நிறைய வருமானம் ஈட்டிய - தமிழருக்கும் ஒரு முஸ்லிமுக்கும் சொந்தமான மூன்று திரைப்பட விநியோக நிறுவனங்களும், வணிகநலன்ரீதியில் சிங்களத் திரைப்படத் துறையை வளர்த்தன; ஆனால், ஈழத் தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் அக்கறை காட்டவேயில்லை! இது போலவே, விநியோகத்துறையைப் பிற்காலத்தில் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்ட இலங்கைத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம், தமிழ்ப் படங்களால் கூடுதல் வருமானம் பெற்றபோதும், கலைத்தரமான சிங்களப் படங்களின் தயாரிப்புகளுக்கு நிதி உதவி வழங்கி ஊக்குவித்ததுபோல், தமிழ்ப் படத் தயாரிப்புகளை ஊக்குவிக்கவேயில்லை! எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சிங்களத் திரைத்துறை வளர்ச்சியில் தமிழ் - முஸ்லிம் கலைஞர்களின் வரலாற்று ரீதியான பங்களிப்பைச் சுட்டிக்காட்டும் பதிவுகளை, தற்கால சிங்களக் கலைச்சுழலில் காண்பதும் அரிதாகவேயுள்ளது!

தம்பிஜயா தேவதாசின் தனித்துவமான இப்பணி தொடர, வாழ்த்துகிறேன்! அத்துடன், இலங்கைத் தமிழ் - சிங்களத் திரைப்படங்கள் பற்றிய அவரது நீண்டகால ஆவணப்படுத்தல் பணிகளுக்காக, “வாழ்நாள் சாதனை விருது”, உரிய அமைப்புகளால் வழங்கப்படாதமை பற்றிய என் ஆதங்கத்தையும், வெளிப்படுத்துகின்றேன்!

- 02.04.2022

கொண்டாடப்பட வேண்டிய இலங்கைச் சினிமாவின் ஆரம்பம்

உலக மக்களின் பொழுதுபோக்கில் சினிமா முக்கிய பங்குவகிக்கின்றது. சினிமா வளர்ந்த வரலாறு உலகளவில் ஆவணமாகப் பாது காக்கப்பட்டு வருகிறது. மௌன சினிமாவை அந்தக் காலத்து மக்கள் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்கள். அந்த ஆச்சரியம் அகல்வதுக்கு முன்னர், பேசும் சினிமா காட்சியாக விரிந்தது.

இந்தியாவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் இலங்கையில் பிரதி பலிப்பது காலத்தின் கட்டாயம். சுதந்திரத்துக்கு முன்னரும், சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரும் இந்தியாவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் இலங்கையிலும் பரவின. இந்தியாவில் சினிமா அறிமுகமான போது அதன் தாக்கம் இலங்கையிலும் எதிரொலித்தது.

இலங்கையில் சினிமாவின் ஆரம்பம், அதன் வளர்ச்சி, சாதக பாதகம், வெற்றி, தோல்வி அலசி ஆராய வேண்டிய ஒரு தேவை நமக்கு உள்ளது. இலங்கை சினிமா பற்றி பல கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமாகின. தம்பிஜயா தேவதாஸ் எழுதி பத்திரிகைகளில் பிரசுரமான கட்டுரைகள் அனைத்தும் புத்தகமாக வெளிவந்துள்ளன. அவற்றின் மூலம் இலங்கை சினிமாவின் வரலாறு பற்றிய தகவல்களை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இலங்கை சினிமா பற்றிய தம்பிஜயா தேவதாஸின் ஏழாவது புத்தகம் “இலங்கைச் சினிமாவின் ஆரம்பம்.”

இலங்கை சினிமாவின் ஆரம்பகர்த்தாக்கள் தமிழர் என்பதை இந்த நூல் மீண்டும் ஒரு முறை அடிதுக் கூறியுள்ளது. இலங்கை சினிமா வளர்ச்சியில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு பற்றியும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. வெளிநாட்டுப் படங்களை இறக்குமதி செய்து திரையிடதில் இலங்கை சினிமா ஆரம்பமாகியது என்பதை நூலில் விபரித்துள்ளார் தம்பிஜயா தேவதாஸ். தமிழ், சிங்களப் படங்களைத் தயாரிப்பது இயக்குவது, ஒளிப்பதிவு செய்வது நடப்பது என சினிமாவில் உள்ள அதனை துறைகளிலும் தமிழர்கள் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட்டனர். திரைப்படங்களை விநியோகித்தல், தியேட்டர்களை உருவாக்குதல், ஸ்டூடியோக்களை அமைத்தல், சினிமா சஞ்சிகைகளை ஆரம்பித்தல் போன்ற பல்வேறு பணிகளில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் ஈடுபட்டனர்.

100 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலில் 43 புகைப்படங்கள் உள்ளன. 12 அத்தியாயங்கள் விடயங்கள் பிரிக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டுள்ளன.

கொழும்பில் இருந்த நாடகக்கொட்டகைகள் 1910 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் சினிமாத் தியேட்டர்களாக மாற்ற மடைந்ததாக “இலங்கை யில் சினிமா அறிமுகம்” எனும் கட்டுரையின் மூலம் தெளிவுபடுத்துகிறார் தம்பிஜயா தேவதாஸ். பிரபல இந்திய திரைப்பட நிறுவனமான “மதன் தியேட்டர்ஸ்” இலங்கையில் தனது திரைப்பட முயற்சிகளை ஆரம்பித்ததாக அறிமுகுகிறது. இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட மௌனப் படங் களையும், நாடகங்களையும் வெளியிட்டது. இந்தியாவிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் நூற்றுக்கும் அதிகமான தியேட்டர்களை மதன் தியேட்டர்ஸ் நிர்வகித்தது. 1931 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் சினிமா தமிழ் பேசத்தொடங்கியது. 16 வருடங்கள் கழித்து இலங்கையில் சிங்கள சினிமா பேசத் தொடங்கியது. 1953 ஆம் ஆண்டு மதன் தியேட்டர்ஸ் நஷ்டமடையத் தொடங்கியதும் இலங்கையில் அனைத்துச் சொத்துக்களையும் சிலோன் தியேட்டர்ஸ் நிறுவனத் தலைவர் சேர் சிற்றம்பலம் காடினர் வாங்கினார்.

இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங் களையும் மௌனப் படங்களையும் மதன் கொம்பனி இலங்கையில் திரையிட்டது. அந்த சேவையை சிலோன் தியேட்டர்ஸ் தொடர்ந்தது.

இந்திய மௌனப்படங்களுக்கிடையில் இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட விவரணப்படம் 1922 ஆண்டு காலப் பகுதியில் திரையிடப்பட்டது. பெளத்த அறிஞர் அநகாரிக தர்மபால கல்கத்தா வில் ஆற்றிய அந்த உரையை காண்பதற்கு சிங்கள மக்கங்கள் படையெடுத்தனர் என்பதை எழுத் தாளர் பதிவு செய்துள்ளார்.

பேர்சி இனத்தவரான பெரும் செல்வந்த ரான ஜி.ஏ.ஜி நூர்பாய் இலங்கையின் முதல் மௌனப் படத்தைத் தயாரிக்க முன்வந்தார். ‘இராஜகீய விக்ரம்’ எனும் பெயரில் தயாரிக்கப் பட்ட அப்படத்தில் சிபில் பட் எனும் பேகர் இன மாணவி கதாநாயகியாக நடித்தார். ரோயல் கல்லூரி மாண வனான நாணய பதிரகே மாட்டின் பெரேரா நடித் தார். இவருக்கு வாரம் 100 ரூபா சம்பளமாக வழங்கப்பட்டது. அந்த மாணவர்தான் பின் னாளில் பிரபல அரசியல் வாதியான என்.எம்.பெரேரா ஆவார்.

இராஜகீய விக்ரம் எனும் மௌனப் படம் டெவல்ப் செய்வதற்காக பம்பாய்க்கு அனுப்பப் பட்டது. அங்கு திரையிடப்பட்டு, பின்னர் சிங்களப்

பூரில் திரையிடப்பட்டது. அங்கிருந்து பம்பாயில் மீண்டும் திரையிடப்பட்டது. இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்படும் போது தீயில் எரிந்து நாச மானது. இது சதி என்றும் சொல்லப்பட்டது. தனது படம் எரிந்ததால் தயாரிப்பாளர் வருத்தப்படவில்லை என்பதை இப்புத்தகம் பதிவு செய்துள்ளது.

1927 - 1930 காலப்பகுதியில் மௌனப்படங் களுக்குப் பின்னால் இருந்து இசைக்கலைஞர்கள் ஒலி எழுப்பினார்கள். இது காட்சியுடன் ஒத்துப் போகாததால் ரசிகர்கள் சிக்கவரவில்லை. எனும் செய்தி இன்றைய ரசிகர்களுக்குப் புதியது. 1932 ஆம் ஆண்டு ‘த ஜாஸ் சிங்கர்’ எனும் ஆங்கிலப் பேசும் திரைப்படம் இலங்கையில் முதன் முதலாகத் திரையிடப்பட்டது. முதல் பேசும் ஹிந்திப் படம் ‘பில்வாமங்கல்’. இந்தியாவின் முதலாவது பேசும் தமிழ்ப்படமான ‘காளிதாஸ்’ இலங்கையில் திரை யிடப்படவில்லை.” நல்லதங்காள் எனும் பேசும் தமிழ்ப்படம் முதன் முதலாக இலங்கையில் திரை யிடப்பட்டது என்ற தகவல் பதியப்பட்டுள்ளது.

1947 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 21 ஆம் திகதி ‘கடவுனு பொறந்துவ’ எனும் முதலாவது சிங்களத் திரைப்படம் வெளியானது. சிங்கள சினிமாவின் பிறந்தநாளாக அத் தினம் கொண்டா டப்படுகிறது. இன்று சிங்கள சினிமா உலக அரங்கில் தனக்கென தனி இடத்தைப் பிடித்

துள்ளது. சிங்கள சினிமாவைக் கொண்டாடும் ரசிகர்கள் முதல் சிங்கள சினிமாவைத் தயாரித்த வரைக் கண்டு கொள்வதில்லை என கவலையுடன் தம்பிஜயா தேவதாஸ் குறிப்பிடுகின்றார்.

எம்.எஸ்.நாயகம், சேர். சிற்றம்பலம் கார்டினர், அல்பிரட் தம்பிஜயா, சாந்திகுமார், எஸ் இராமநாதன், முஹமட் கௌஸ், மொஹிதீன் பேக், ரி.ஆர் கோபு போன்ற தமிழர்களும், முஸ்லிம் களும் சிங்கள சினிமாவை வளர்த்த தார்கள் என்பதி அறிய முடிகிறது. “அசோகமாலா” இரண்டாவது சிங்கள சினிமா இதனை சேர். சிற்றம்பலம் கார்டினர் தயாரித்தார்.

இலங்கை சினிமாவில் இந்தியக் கலைஞர்கள் எனும் அத்தியாயத்தில் சிங்கள சினிமாவின் வளர்ச்சியில் தமிழக கலைஞர்கள் வழங்கிய பங்களிப்புப் பற்றித் தெரியக்கூடியதாக உள்ளது. சிங்களத் திரைப்படங்கள் தமிழக ஸ்ரூடியோக்களில் தயாரிக்கப்பட்டன. தமிழக இயக்குநர்களும், தொழில் நுட்பக் கலைஞர்களும் சிங்கள சினிமாவை வளர்த்துவிட்டனர். வாஹினி, ஏ.வி.எம், மொடேர்ன், சென்ரல், பக்ஷிராஜா, நெப்பியுன் போன்ற ஸ்ரூடியோக்களில் சிங்கள சினிமா படமாக்கப்பட்டது.

ப.நீலகண்டன், கே.சுப்பிரமணியம், ரீ.ஆர்.சுந்தரம், எஸ்.எம்.எஸ் நாயுடு, ஏ.பி. ராஜ், கே.எஸ்.சேதுமாதவன் ரீ.யோகநாஹ், கே.சங்கர் உட்பட 15 பேர் சிங்கள சினிமாவை இயக்கினார்கள். ‘பேசும்படம்’ எனும் இந்திய சினிமா சஞ்சிகையின் சிங்கள சினிமா பற்றிய செய்திகள் படத்துடன் பிரசுரமாகின.

சிங்கள சினிமாவை வளர்த்த இலங்கைத் தமிழர்கள் எனும் அத்தியாயத்தில் உள்ள தகவல்கள் மிகவும் பெறுமதியானவை. இயக்குநர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஒளிப்பதிவாளர்கள் இசை அமைப்பாளர்கள் போன்ற தமிழர்கள் சிங்கள சினிமாவில் ஆற்றிய பங்களிப்புகளை தம்பிஜயா தேவதாஸ் பதிவு

செய்துள்ளார்.

சிலோன் ஸ்ரூடியோ, விஜயா ஸ்ரூடியோ, ஆர்.ரீ. ஸ்ரூடியோ போன்றவை தமிழர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரூடியோக்கள் தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை. 1983 ஆடிக்கலவரத்தில் தமிழர்களின் சொத்துக்கள் துறையாடப்பட்டு அழிக்கப்பட்டபோது தமிழர்களின் ஸ்ரூடியோக்களும் எரிக்கப்பட்டன. தாம் எரித்து அழித்தது சினிமாவின் ஆவணங்கள் என்பதை சிங்களவர்கள் அறியவில்லை.

இன்றைய இளைஞர்கள் ஆர்வத்துடன் சினிமாவில் செயற்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு மிகவும் பிரயோசனமான ஒரு ஆவணத்தை தம்பிஜயா தேவதாஸ் தந்துள்ளார். ●

யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்கள் ஆசிரியத்தொழிலோடு, இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராகவும், கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பத்திரிகைத் துறைப்பகுதியில் வருகை விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியவர். சினிமாத்துறை, மொழிபெயர்ப்புத்துறை, பழமொழித்துறை, ஊர் வரலாறு, கல்வித்துறை பற்றிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத்தின் சினிமா பற்றிய இவரது நூல்கள் காலத்தின் பதிவுகளாகவும், ஆவணமாகவும் கொள்ளத்தகுந்தவை. மிகுந்த சிரத்தையுடன் ஈழத்து சினிமா பற்றிய ஆய்வுகளை மேற் கொண்டு நூல்களை வெளியிட்டு கொண்டிருப்பவர் தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்கள்.

பரணீ:

உங்கள் பெற்றோர், பிறந்த இடம், பாடசாலைக்கல்வி பற்றிய கூறுங்கள்?

தம்பிஜயா தேவதாஸ்:

தந்தை பெயர் தம்பிஜயா, தாயாரின் பெயர் மனோன்மணி, இரண்டு சகோதரர்களும் ஒரு சகோதரியும் இருக்கிறார்கள். யாழ்ப்பாணம், புங்குடுதீவில் பிறந்தேன். அங்குள்ள கணேச மகா வித்தியாலயத்தில் 5ஆம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றேன். கொழும்பில் கல்வி கற்றேன்.

பரணீ:

புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் என்ற வகையில் புங்குடுதீவின் சிறப்புகளையும் புங்குடுதீவின் இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றியும் குறிப்பிடுங்கள்?

தம்பிஜயா தேவதாஸ்:

புங்குடுதீவின் எல்லா ஆளுமைகள் பற்றியும் எழுதினால் பதில் நீண்டு விடும், அதனால் எழுத தாளர்களின் பெயர்களை மட்டும் குறிப்பிட முயலுகிறேன். நாவேந்தன், வீரீ.துரைசிங்கம், மு.தளைய சிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், க.வில்வரத்தினம், என்.கே.மகாலிங்கம், வீ.ரீ இளங்கோவன், ஈழத்துசிவானந்தன், இந்து.மகேஷ் என்று பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும்.

பரணீ:

உங்கள் இளமைக்காலத்தில் புங்குடுதீவில் வாழ்ந்த வாழ்க்கை பற்றி கூறுங்கள்?

தம்பிஜயா தேவதாஸ்:

புங்குடுதீவு கிராமத்தில் 10வயதுவரை மட்டுமே வாழ்ந்தேன். அப்பொழுது கிராம வாழ்க்கையை

அனுபவித்தேன். கோடை காலத்தில் வயல்வெளிகளில் விளையாடினேன். மாரிகாலத்தில் அந்த வயல்கள் நீர் நிரம்பிவிடும் அதன்பின்பு அந்த வயல்நீரில் நீந்திவிளையாடுவேன். அந்த கிராம வாழ்க்கையை என்றும் மறக்க முடியாது.

பரணீ:

ஈழத்தில் சினிமா சார்ந்த அதிக நூல்களை எழுதியுள்ளீர்கள். சினிமாவில் ஈர்ப்பு ஏற்படக் காரணம்?

தம்பிஜயா தேவதாஸ்:

நான் சினிமா நடிகனாக வேண்டும் என்று விரும்பினேன். ஆனால் நம்நாட்டில் பெரிய சினிமா இல்லையே ஆனாலும் இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்ப்படங்களின் தகவல்களை சேகரித்தேன். அத்தகவல்களைக் கொண்டு சிறுசிறு கட்டுரைகள் எழுதினேன். அவை பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகின பின்னர் அவை புத்தகங்களாக மாறின.

பரணீ:

ஈழத்து சினிமாவின் இன்றைய நிலை பற்றிய உங்கள் கருத்து?

தம்பிஜயா தேவதாஸ்:

ஈழத்து தமிழ் சினிமா என்றதும் 1983 க்கு முன்பு ஓரளவு நம்பிக்கை தந்தது ஆனால் 83 கலவரம் எல்லாவற்றையும் அழித்துவிட்டது ஆனால் இப்போது மெதுவாக துளிர் விடுவதை அவதானிக்க முடிகிறது

பரணீ:

சிங்கள சினிமா இன்று எவ்வளவு தூரம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

சிங்கள சினிமாவிலும் 60 வீதமான திரைப்படங்கள் மோசமானவையே. 40 வீதமானவை பரவாயில்லை ஆனால் பொருளாதாரரீதியில் தோல்வியே.

பரணீ:

ஈழத்தில் தமிழ் சினிமா பேசத்தக்க வகையில் வளர்ச்சி அடையாமலுக்கு காரணம் என்ன என நினைக்கின்றீர்கள்?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

தென்னிந்திய சினிமாவின் தாக்கம்தான் காரணம். நம் நாட்டு சேலையை விட இந்திய பட்டுச்சேலை நிறமானது என்று நினைக்கிறோமல்லவா அதைப் போலதான்.

பரணீ:

வானொலி ஒலிபரப்புத்துறையில் உங்கள் பங்களிப்பு?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

ஆரம்ப காலத்தில் இளைஞர் மன்றம் என்ற பயிற்சி நிகழ்ச்சியில் பங்கு பற்றினேன். பின்னர் அதே நிகழ்ச்சியை தொகுத்தளித்தேன். பின்னர் வானொலி நடிக்கர் ஆனேன். பின்னர் பகுதி நேர அறிவிப்பாளர் ஆனேன். இப்போதும் வானொலியில் சில நிகழ்ச்சிகளை செய்து வருகிறேன் “விடியும் வேளை” அவற்றில் ஒன்று.

பரணீ:

சிங்கள பழமொழிகளை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளீர்கள். அந்த வகையில் தமிழ் சிங்கள பழமொழிகள் இடையே தொடர்பு உள்ளதை உணர் கின்றீர்களா?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

தமிழ் சிங்கள பழமொழிகளிடையே பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன. உதாரணமாக தமிழ் மொழியில் கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை என்பது போல்

சிங்கள மொழியில் கஞ்சிக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை என்று இருக்கிறது.

பரணீ:

ஈழத்து தமிழ் சினிமாவின் இசை வளர்ச்சி பற்றி கூறுங்கள்?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

ஈழத்து தமிழ் சினிமா இசை 1983 வரை ஓரளவு வளர்ந்து வந்தது. அவற்றின் இசைத்தட்டுகளை இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்பி வந்தது. ஆனால் பிற்காலத்தில் இந்த நடைமுறை கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை அதனால் பிற்கால சினிமா பாடல்கள் எது என்றே தெரியாமல் போய் விட்டது.

பரணீ:

இந்தியாவுடன் ஒப்பிடும் போது எமது சினிமா மிகக்குறைந்த அளவே வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. குறிப்பாக இந்தியாவில் கற்கைநெறியாக பல்கலைக்கழகங்களில் சினிமா கற்பிக்கப் படுகின்றது. ஆனால் இந்த நிலைமை இலங்கையில் இல்லை. சினிமா சார்ந்த கற்கையை வளர்க்க என்ன செய்யலாம்.

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

இலங்கையில் சினிமா கற்கை நெறிமுறைகள் சிங்கள மொழியில்

இருக்கின்றன. ஆனால் ஒழுங்கான முறையில் இல்லை. இப்போது எமது A.L பாடத்திட்டத்தில் நாடகமும் அரங்கிலும் இருப்பது போல் எதிர் காலத்தில் சினிமாவும் தொலைக் காட்சியும் என்ற பாடம் நடைமுறைக்கு வர வேண்டும்.

பரணீ:

இலங்கையில் குறிப்பிடக்கூடிய திரை நட்சத்திரங்களாக நீங்கள் கருதுபவர்கள்

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

ஆரம்ப காலத்தில் தேவன் அழகக்கோன் உதய குமார் சிவராம் சந்திரகலா ஹெலன்குமாரி இப்போது ஜெரால்ட் மிதுனா நிரஞ்சனி சண்முகராஜா

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

ஆபிரிக்க கண்டத்தை விட மிகுதி 4 கண்டங்களிலு முள்ள சில நாடுகளுக்கு சென்றிருக்கிறேன். லண்டனில் எனது புங்குடுதீவு வாழ்வும் வளமும் என்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவின் போது பலரும் என் நூலை மகிழ்ச்சியுடன் வாங்கிச்சென்றது மறக்க முடியாத சம்பவமாகும்.

பரணீ:

சிங்கள நாவல்கள் சிலதை தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்துள்ளீர்கள். அந்நாவல்கள் பற்றி குறிப்பிடுங்கள்

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

பிரபல 3 சிங்கள நாவல்களை தமிழ் ப்படுத்தியிருக்கிறேன் கருணாசேனஜயலத் என்பவர் எழுதிய நாவல் இரண்டை நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம் என்றும் இறைவன் வகுத்தவழி என்றும் மொழிபெயர்த்தேன் கே.ஜயதிலக என்பவரின் நாவலை மூன்று பாத்திரங்கள் என்ற பெயரிலும் மொழி பெயர்த்தேன்

பரணீ:

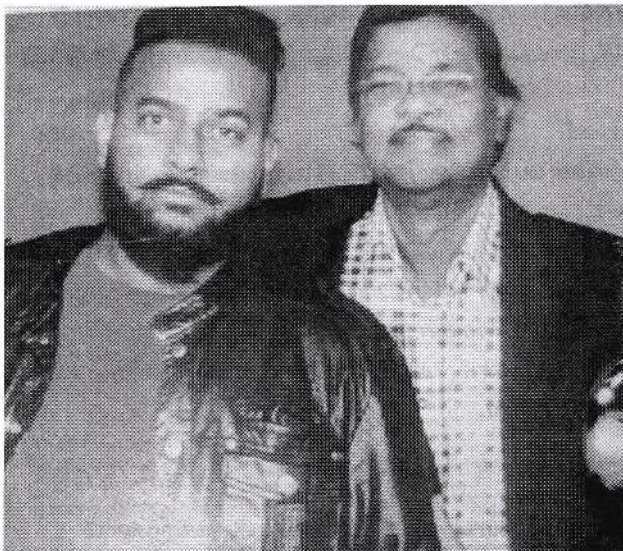
சினிமா தவிர்ந்த ஏனைய எந்த துறைகளில் உங்களுக்கு ஆர்வம்?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

சினிமா துறையைவிட ஒலிபரப்பு துறையில் ஆர்வம் உண்டு. மூத்த ஒலிபரப்பாளர்கள் 50 பேரைப் பற்றி ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறேன். அந்த நூலின் பெயர் இலங்கை வானொலியின் இனிய ஒலிபரப்பாளர்கள்.

பரணீ:

பல்வேறு நாடுகளுக்கு பயணங்களை மேற் கொண்டுள்ளீர்கள். அங்கத்தைய சுவாரசியமான சம்பவங்களை சுருக்கமாக குறிப்பிடுங்கள்.

பரணீ:

உங்கள் நூல்கள் பற்றி கூறுங்கள்?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

1. இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை - 1994
2. பொன் விழாக் கண்ட சிங்கள சினிமா - 1999
3. இலங்கைத் திரையுலக முன்னோடிகள் - 2001
4. இலங்கைத் திரையுலக சாதனையாளர்கள் - 2007
5. குத்து விளக்கு மீள் வாசிப்பு - 2011
6. இலங்கை திரை இசையின் கதை - 2014
7. இலங்கைச் சினிமாவின் ஆரம்பம்
8. புங்குடுதீவு வாழ்வும் வளமும் - 2006
9. சிங்களப் பழமொழிகள் - 2004
10. இணைப் பழமொழிகள் - 2009
11. நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம் - 1975
12. இறைவன் வகுத்த வழி - 1976
13. மூன்று பாத்திரங்கள் - 1977
14. இலங்கைவானொலியின் இனிய ஒலிபரப்பாளர்கள்
15. தமிழ் ஊடகங்கள்
16. தேர்ந்த சிறுகதைகளும் நாகம்மாள் நாவலும்
17. இலங்கைவானொலியின் இனிய ஒலிபரப்பாளர்கள்

பரணீ:

நீங்கள் பெற்ற விருதுகள் பற்றி கூறுங்கள்?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

பொன் விழாக் கண்ட சிங்கள சினிமா என்ற நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. மேலும் கலாபூஷணம் கலைமாமணி ஆகிய விருதுகளும் கிடைத்தன.

பரணீ:

திரைப்பட இயக்குநராக பணியாற்றி இருக்கிறீர்களா?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

திரைப்படங்களில் பணியாற்றியதில்லை ஆனால் தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறேன் உதவி நெறியாளராக கடமையாற்றியிருக்கிறேன்.

பரணீ:

இன்றைய ஈழத்து சினிமாவை வளம்பிக்கதாக ஆக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

இலங்கைக்கே உரித்தான கதைகளை திரைப்படமாக உருவாக்க வேண்டும் படம் பண்ண வேண்டும் என்ற ஆசைக்காக எமது கலாசாரத்தை இழிவு படுத்தும் கதையை தெரிவு செய்யக்கூடாது. அயல் மொழிக்காரரோ அயல் நாட்டு க்காரரோ ஏனாம் செய்யும் அளவுக்கு கதைகளை தெரிவு செய்யக்கூடாது.

பரணீ:

உங்கள் எதிர் கால கலை இலக்கியம் சார் முயற்சிகள் பற்றி கூறுங்கள்?

தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

நாவல் எழுதவேண்டும் என்பது ஆசை. ஆயிரம் வாசல்தியம் என்ற தலைப்பில் நாவல் ஒன்றை எழுதத்தொடங்கியிருக்கிறேன்,

பரணீ:

ஈழத்தில் ஊடக சுகந்திரம் எவ்வாறுள்ளது?

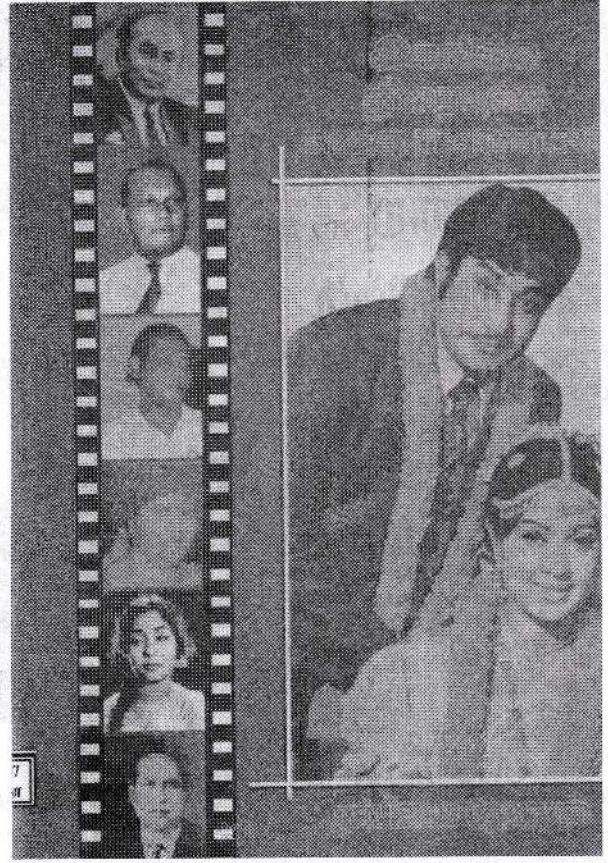
தம்பிஐயா தேவதாஸ்:

முன்பைவிட பரவாயில்லைப்போல் தோன்றுகிறது

தம்பிஜயா தேவதாஸின் “இலங்கைத் திரையுலக சாதனையாளர்கள்”

■ பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

தமிழ்த் திரைப்படங்கள் இன்றைய சமூக வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டன. அதிலும் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை, குறிப்பாக தமிழகத்தின் திரைப்படங்கள் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் மிக விசாலமானது; விரிவானது. 1960 களில் தமிழ்ச் சினிமா பற்றி எழுதிய எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: “தமிழ்த் திரைப்படம், தமிழனின் உடலை மட்டுமல்ல உள்ளத்தை மட்டுமல்ல அவனது ஆன்மாவையே ஊடுருவியிருக்கிறது” என்று எழுதினார். அங்கு தமிழ்த் திரைப்படங்கள் மக்களின் நாளாந்த வாழ்வின் ஒரு அம்சமாக ஆகிவிட்டது என்றால் அது ஒரு மிகையான கூற்றாகாது. தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட திரைப்பட வளர்ச்சியின் விளைவாக இலங்கையிலும் 1960, 1970 களில் தமிழ்த் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கும் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பல தயாரிப்பாளர்கள், இயக்குநர்கள், நடிகர்கள், கலைஞர்கள், இசையமைப்பாளர்கள், பாடகர்கள், தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள் தோன்றுவதற்கு இம்முயற்சிகள் காரணமாக அமைந்தன. இவர்களின் ஒன்று திரட்டப்பட்ட முயற்சிகளின் விளைவாக பல தமிழ்த் திரைப்படங்கள் ஈழத்தில் தயாரிக்கப்பட்டன. இத்திரைப்பட வளர்ச்சியில் பங்கு கொண்ட பல கலைஞர்களை இந்நூலாசிரியர் தம்பிஜயா தேவதாஸ் சாதனையாளர்களாக கருத்தாக்கம் செய்து அவர்களுடைய மேன்மையான பங்களிப்பினை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நல்தோக்கில் இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார். இலங்கையில் வளர்ச்சி பெற்ற தமிழ்த் திரையுலகிற்கு பங்களிப்புச் செய்த பல தயாரிப்பாளர்கள், இயக்குநர்கள், நடிகர்கள், இசைக்கலைஞர்கள் எனப் பலதரப்பட்ட சாதனையாளர்களின் பங்களிப்பினை பற்றி எழுதி தம்பிஜயா தேவதாஸ் இந்நூலினை வெளியிட்டுள்ளார்.

இலங்கைத் திரையுலகில் சாதனைகள் புரிந்த 36 பிரபலங்களைப் பற்றிய ஒரு விரிவான நூலை ஆசிரியர் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்துக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார். லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் இலங்கையின் புகழ் பெற்ற சினிமா இயக்குநர். காமினி பொன்சேகா இலங்கையின் பிரபலமான சிங்கள நடிகர். மாலினி பொன்சேகா இலங்கையின் பிரசித்தி பெற்ற சிங்கள நடிகை. இவர்களைப் பற்றியும் இந்நூலில் இணைத்திருப்பது பாராட்டத்தக்க விடயமாகும். சிங்களக் கலைஞர்களைப் பற்றி மட்டுமன்றி பல முஸ்லீம் கலைஞர்களைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளார்.

ஒவ்வொரு சாதனையாளரும் தத்தமது துறைகளில் ஆற்றிய பங்களிப்புகள் பற்றி மிகச் சிரமத்துடன் தகவல்களையும் தரவுகளையும் சேகரித்து இந்நூலை ஆசிரியர் வடிவமைத்துள்ளார். ஒரு வகையில் “ஈழத்துத் திரைப்படக் கலைஞர்களை புதிய தலை முறையினரான தமிழர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் ஒரு சிரமமான முயற்சியின் விளைவே இந்நூல்” எனலாம். இக்கலைஞர்களின் விபரங்களுடாக ஈழத்துத் திரைப்பட முயற்சிகள் தொடர்பான ஏராளமான தகவல்களை நூலாசிரியர் வழங்கியுள்ளார். இவ்வகையில் அவருடைய முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. புதிய, இளைய திரைப்பட ரசிகர்களிடம் இந்நூலுக்கு பெரும் வரவேற்புக் கிடைக்கும் என நம்புகிறோம். ●

அற்புதமான ஆவணம் : இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை

இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவுக்கும் நெடிய வரலாறு உண்டென்பதை உரிய வகையிலே ஆவணப்படுத்தும் நூலாக தம் பிஐயா தேவதாஸின் “இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை” அமைந்துள்ளது. அர்த்தமற்ற கவிதைகளையும், ஆரோக்கியமில்லாத கதைகளையும் எழுதுவதற்கு எண்ணற்ற படைப்பாளிகள் உள்ளனர். பட்டத்தினை நோக்காகக் கொண்டு நுனிப்புல்மேயும் ஆய்வுக்கட்டுரையினை எழுதுவோரையும் தமிழ்ச் துழலில் அதிகமாக இனங்காண முடியும். ஆனால் இனத்தின் வரலாற்றை கலைப்படைப்பின் பின்னணியைக் கொண்டு அலசி ஆராய்வோர் அருகியே காணப்படுகின்றனர். அந்தவகையிலே பாராட்டுக்குரிய படைப்பாள மையாக தம்பி ஐயா தேவதாஸ் அமைகின்றார். போற்றிக் காக்க வேண்டிய பொக்கிசமான நூல் ஒன்றினை உருவாக்கித் தந்துள்ளார். ஆழமான தேடலோடு

இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். ஆரம்பகட்ட முயற்சிகளின் சவால்களையும், தீராத வேட்கையின் வெளிப்பாடுகளையும், வணிகத் தோல்வியினையும், விமர்சனங்களையும் தனித்தனியாக அலசுகின்ற அற்புதமான நூலாக “இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை” காணப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த தம்பிஐயா தேவதாஸ் ஆசிரியராக, ஊடகவியலாளராக, சிறுகதை ஆக்ககர்த்தாவாக, மொழி பெயர்ப்பாளராகப் பன்முக ஆளுமையோடு திகழ்ந்தவர். வணிக வெற்றியைச் சரிவரச் சுவைக்காத இலங்கையின் சினிமா வரலாற்றை புகைப்படங்களோடு பதிவாக்கும் இந்நூல் அவரது நான்காவது நூல் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தம்பி ஐயா தேவதாஸ் என்னும் உன்னத கலைஞருக்குச் சிறப்பிதழை வெளியிடும் ஜீவநதி சிற்றிதழின் செயற்பாடும் போற்றுதற்குரியதே!

முகிழ்நிலைக் காலத்தில் திரைப்பட உருவாக்கம் குறித்துக் துளிர்விட்ட வேட்கையினை சுவாரஸ்யமான செய்திகளோடு பதிவு செய்துள்ளார். ஆரம்பகால இன ஒற்றுமையால் முதலாவது சிங்களத் திரைப்படத்தைத் தமிழர் தயாரித்த, முதற் தமிழ் சினிமாவை ஹென்றி சந்திரவன்ஸ் என்ற சிங்களவர் தயாரித்ததும் புதிய தலை முறை வாசகருக்கு விப்பூட்டும் தகவல்களாகும். தமிழில் நிகழ்ந்த நேரடி முயற்சிகள், மொழிமாற்று முயற்சிகள், கூட்டுத் தயாரிப்புகள் என்பவற்றை உரிய வகையிலே விளக்கிச் செல்கிறார். நூலெங்கும் எண்ணற்ற செய்திகள், புதிய தகவலாய் மிளிர்கின்றன. துன்பியல் சுவறும் வகையிலே வரலாற்றைப் பதிவாக்கியுள்ளார். “சமுதாயம்” என்ற திரைப்படத்தை திரையிட அரங்கு கிடைக்காமையால், பொரனை வை.எம்.பி.ஏ மண்டபத்திலே திரையிட்ட தகவலைப் படிக்கும் போது, கலைக்கு நிகழ்ந்த புறக்கணிப்பு கவலையளிக்கிறது. எனினும் வடபகுதியிலுள்ள கல்லூரிகள் வழங்கிய ஆதரவு மகிழ்ச்சியினைத் தருகிறது. இலங்கை மக்கள் உள்நாட்டுத் தயாரிப்பினைப் புறதள்ளிய தருணங்களையும் ஆதாரங்களோடு எடுத்துக்

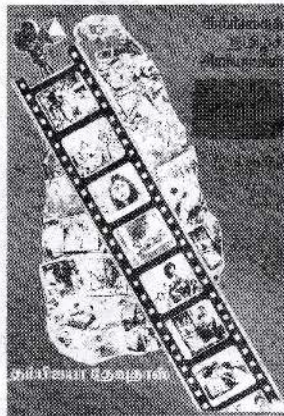
இ.சு.முரளிதரன்

காட்டுகின்றார். நான்கரை இலட்சம் ரூபா முதலிடப்பட்ட “தோட்டக்காரி” இரண்டரை இலட்சமேவதுலித்துள்ளது.

ஆசிரியர்களுக்குள், விரிவுரையாளர்களுக்குள் நாடக ஆர்வலர்களுக்குள் புதைந்திருந்த சினிமா வேட்கையினையும் இந்நூல் இனங்காட்டுகிறது. யாழ் ஆசிரிய கலாசாலை ஆங்கில விரிவுரையாளர் சேக்ஸ்பியரின் “ஹம்லட்” நாடகத்தை “கடமையின் எல்லை” என்ற பெயரிலே சினிமாவாக்கிய தகவல் வியப்பாகவுள்ள தோடு அத்திரைப்படம் மாபெரும் வணிகத் தோல்வியடைந்தமை அதிர்ச்சியைத் தருகிறது. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழ்க்குத் திரையரங்கிலே எழுந்த எதிர்ப்பினையும் நூலாசிரியர் பதிவு செய்யத் தவறவில்லை. வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் ஆசிரியர் ஜோசப் தேவானந்தனும் “பாசநிலா” என்ற படத்தினை இயக்கியுள்ளார். 1983 இல் நிகழ்ந்த கலவரத்தின் போது இலங்கைத் தமிழ் சினிமா தனது தேட்டங்களை இழந்துள்ளது. இனத்தின் வரலாற்றைக் கலவரமொன்ற காவு கொண்டுள்ளது. “டக்ஷி டிறைவர்” உட்பட பலதிரைப்படங்களின் பிரதிகள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. “மாமியார் வீடு” திரைப் பிளவுக்குநர் கே.வெண்கட் உட்படப் பலர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இனவாதம் கலைகளின் அழிவுக்குப் பின்புலாக அமைந்த பண்பினையும் நூல் தெளிவுபடுத்துகிறது.

சமகால தமிழ்த்திரைப்படங்களில் நிகழ்கின்ற பல விடயங்கள் அன்றைய காலத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளன. “ரன்” “சாமி” போன்ற தென்னிந்தியத் திரைப்படங்களில் வணிக வெற்றிக் காக நகைச்சுவைக் காட்சிகள் இணைக்கப்பட்டமை யாவரும் அறிந்ததே! “வெண்சங்கு” என்ற இலங்கைத் திரைப்படத்தில் அன்றைய காலத்திலேயே இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. “அடங்காப்பிடாரி” நாடகத்தின் நகைச்சுவைக் காட்சிகளை “வெண்சங்கு” திரைப்படத்தினுள் சேர்ந்துள்ளனர். மேலும் நாயகனான புவனேந்திரனுடன் நிகழ்ந்த உளமுரண்பாட்டால் வில்லனோடு வேறொருவர் மோதுகை நிகழ்த்தும் காட்சிகளும் இடம் பெற்றிருந்தமை நகைப்பினைத் தருகின்றது.

பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த நடிக்கரான ஸ்ரீசங்கருக்கு இலங்கையில் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இரசிகர் மன்றமும் உள்ளது இத்தகைய சிறப்பிதற்குரிய நடிக்கரான ஸ்ரீசங்கர்

“மஞ்சள் குங்குமம்” படத்திலே மூன்று வேடங்களில் தோன்றியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையில் வெளியான அனைத்துத் திரைப்படங்களையும் மக்கள் புறந்தள்ளி விடவில்லை என்னும் செய்தியினையும் தம்பி ஐயா தேவதாஸ் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கின்றார். “குத்துவிளக்கு” என்ற திரைப்படம் சன்னாகத்தில் நூறு நாட்கள் ஓடியுள்ளது. கோமாளிகள் திரைப்படம் கொழும்பு செல்லமஹாலில் 76 நாட்களும், ஏமாளிகள் திரைப்படம் யாழ்ப்பாணம் “ராஜா” திரையரங்கில் 52 நாட்களும், அநுராகம் திரைப்படம் யாழ்ப்பாணம் வினச்சரில் 56 நாட்களும் ஓடியுள்ளன. பாலுணர்வைத் தூண்டும் வகையான திரைப்படமான “இரத்தத்தின் இரத்தமே” கொழும்பில் (கிங்ஸ்லி) 105 நாட்கள் ஓடியதோடு சிங்கள மொழியில் “யுக்தியட்ட சண்டியா” என்று மொழிமாற்றும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1978 ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் பொற்காலமாகவே அமைந்துள்ளதை தம்பிஐயா தேவதாஸ் பதிவு செய்துள்ளார். “நான் உங்கள் தோழன்” “தெய்வம் தந்த வீடு” “தென்றலும் புயலும்” “வாடைக்காற்று” “ஏமாளிகள்” “அநுராகம்” என்னும் ஆறு திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதில் ஆச்சரியமான விடயம் யாதெனில் ஆறுதிரைப்படங்களுக்கும் தம்பிஐயா தேவதாஸ் விமர்சனம் எழுதியுள்ளார்.

305 + XIV பக்கங்களோடு முப்பத்தொரு தலைப்புகளில் இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை என்னும் நூல் அமைந்துள்ளது. மாறுபட்ட அட்டைப்படம் முகப்பிற்கு அழகூட்டுகிறது. இயக்குநர் பாலுமகேந்திராவின் அணிந்துரை அர்த்தம் செறிந்ததாகவுள்ளது. யூலைக் கலவரத்தின் பின்னால் தசாப்தகால மௌனமும், நீட்சியாக “ஷர்மிளாவின் இதயராகம்” “கலியுக காலம்” போன்ற முயற்சிகளும் இனங்காட்டப்பட்டுள்ளது. கல்லூரிக்காலத்தில் திரையினைப் பாடல்களின் மீதான மோகத்தால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள “கண்கரைக்கோடிங் பார்” சென்று ஒலிநாடாவில் பாடல்களைப் பதிவு செய்து வந்து கேட்பது வழக்கம். “கலியுக காலம்” திரைப்படத்தின் இசையமைப்பாளர் “சண்” என்பதை இந்நூல் வாசித்த பின்பே தெரிந்து கொண்டேன். எண்ணற்ற தகவல்களின் களஞ்சியமாக “இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதை” என்னும் இந்நூல் அமைந்துள்ளமை இலங்கை சினிமா விரும்பிகளுக்கு வரப்பிரசாதமாகவேயுள்ளது. ●

தம்பிஜயா தேவதாஸ் அவர்கள் ஏற்கெனவே பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளராக விளங்கிய போதிலும், அவரே என்னை நேரில் சுந்ததித்து, தனது (சிங்களமொழி) நாவல் ஒன்றின் தனது தமிழாக்கத்தை, திறனாய்வு செய்யுமாறு பணித்தார். கருணாசேன ஜயலத் என்பவரின் நாவல் அது இது நடந்தது 1979 அல்லது 1980வாக இருக்கும். அப்பொழுது நான், கொழும்பில் உள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தில், ஆங்கில மொழி தகவல் உதவியாளராக பணி புரிந்தேன். அவருடைய தமிழாக்க முயற்சி பற்றிய எனது குறிப்புகளை ஏதோ பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தேன். விபரங்கள் ஞாபகமில்லை.

பின்னர், எழுத்தாளரை இலக்கியக் கூட்டங்களில் அவருடன் உரையாடியதாக ஞாபகம்.

அதற்குப் பின்னர், நான் யாழ்ப்பாணத்தில் நின்ற காலப்பகுதியில், டொமினிக் ஜீவா அவர்களுடன் புங்கு

தீவுக்குப் போனோம். அங்கு மு.தளைய சிங்கம் அவர்களின் மறைவு குறித்து அஞ்சலி செய்தோம். அப்பொழுது தம்பி ஜயா தேவதாஸ் அவர்கள் நின்றதையும் கண்டேன்.

தொடர்ந்து, கொழும்பில் அவர் இலங்கை வானொலியில் பிரபலமான அறிவிப்பாளராக ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தார். நானும் அக்காலத்தில் அந்த நிலையத்தில் பணிபுரிந்ததாக என் நினைவு.

அவரது கட்டுரைகள் குறிப்பாக ஈழத்து திரைப்படங்கள் தொடர்பான விஷயங்களை அவர் நேர்த்தியாகத் தந்து கொண்டிருந்தார்.

அவருடைய கட்டுரைகள் நேர்த்தியாய் அமைந்ததற்குக் காரணம் அவர் ஒரு கல்விமானாகவும் இருந்தமையே அவரது விடா முயற்சி பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. அவர் ஒரு முதுமாணிப்பட்டதாரி என்பதும், கல்லூரி அதிபராகவும் கடமையாற்றி இளைப்பாறியவர்.

தம்பிஜயா தேவதாஸ் - ஈழத்து தமிழ், சிங்கள திரைப்படத்துறை விபரப்பதிவாளர்

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

அது மாத்திரமல்ல, அழகாக, இனிமையாக, தன்னடக்கம் கொண்டவராக பழகும் பக்குவம் அவருக்கு இருந்து வந்துள்ளது. நெடிய உருவம், சிரித்த முகம், கம்பீரம் எல்லோருடனும் சகஜமாகப் பழகும் பண்பு போன்றவை எல்லோரும் அவரை விரும்பும்படி செய்ய வைத்துள்ளது.

வானொலியில் அவர் ஒலிபரப்பிய, தனித்துவமான ஒலிபரப்புகள், பத்திரிகைகளில் அவர் எழுதிய விவரணைக் கட்டுரைகள், தமிழ், சிங்கள சினமாக கலைஞர்களுடன் பழகிச் சேகரித்த பல அனுபவச் செய்திகள், சினிமா தொடர்பான, பிறர் அறிந்திராத பல செய்திகளை அவர் எமக்குத் தந்துள்ளார் இவை பெறுமதியான செய்திகள். தியேட்டர்கள், ஸ்டூடியோக்கள், நடிகர்கள், போன்ற இன்னோரன்ன விபரங்களை அறிந்து கொள்ள அவரது நூல்களை நாம் படிக்க வேண்டும். அவர் ஓர் (Authority) அவர் அதிகாரபூர்வமாக பேசக்கூடிய ஓர் கனவான்.

அவரது நூல்கள், ஒலிபரப்புகள் போன்ற விபரங்களைத் தொகுத்து இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. இதற்குச் காரணம் எனது முதுமையும் நோயுமாகும்.

அவர் அண்மைக்காலங்களில் யாழ்ப்பாண சர்வதேசத் திரைப்படவிழா ஏற்பாடு செய்பவர்களின் கவனத்தை பெற்று அவர்களின் அங்கீகாரத்துடன் பெருமையாக விளங்குகிறார்.

அவர்களின் விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். ஏனைய இடங்களிலும் அவர் பல விருதுகள் பெற்று இருக்கிறார். அவருக்கு இரண்டு புதல்வர்கள், வெளிநாடுகளில் இருப்பதனால் உலகம் சுற்றும் வாலிபனாகவும் இருக்கிறார். அவர் சம்பந்தான விபரங்களை முகநூல் மூலம் நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அவர் சில படங்களுக்கு திறனாய்வு சார்ந்த மதிப்பீடுகளைச் செய்திருக்கிறார் என்பது உண்மையே ஆயினும் அவர் திரைப்படத் திறனாய்வாளர் என்று கணிப்பதிலும் பார்க்க, ஈழத்து சினிமா (தமிழ், சிங்களம்) தொடர்பான (Filmoloaist) சரித்திரத் தகவல்களை நேர்த்தியாகத் தந்துள்ள இன்றியமையாத பெரும் பணியை தமிழ் மூலம் செய்துள்ளார் என்பது எனது கணிப்பு. அது என் சொந்த அபிப்பிராயம் அது தான் முற்றிலும் சரியான கணிப்பு அல்ல என்று நீங்கள் சொன்னாலும் எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை.

புங்குடுதீவை நேசிக்கும் தேவதாஸ் அவர்கள் அண்மையில், தனது முகநூலில் அங்கு உதித்தவர்களான நிழற்படங்களைப் போட்டு, தனது பிறப்பிடத்துக்கு முக்கியம் கொடுத்தமை வரவேற்கத்தக்கது. தம்பிஐயா தேவதாஸ் அவர்களும், குடும்பத்தினரும் அன்றுபோல் இன்றும் இனியும் சிறப்பாக வாழ வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிராத்திக்கிறேன் வாழ்க. ●

பண்பாட்டின் தனித்துவக் கோலங்களாக கலைகள் எழுதும் அர்த்தங்கள் பெறுமதி யானவை. எங்கள் வாழ்வினை அர்த்தப்படுத்தும் இந்தக் கலைகளின் வரலாற்றுடன் எங்கள் வாழ்வும் மேம்பாடும் இரண்டறக்கலந்துள்ளன. இந்த வகையில் நவீன தொழினுட்பத்தின் வரவால் வாய்த்த திரைக்கலையை எங்கள் வயப்படுத்திய பண்பாட்டு வரலாற்றின் பாடல்களே இலங்கைத் திரையிசையின் கதையாகும்.

பண்பாட்டு வரலாற்றினைக் கட்டமைக்கும் இன்றைய காலப் பணியில், தம்பிஜயா தேவதாஸின் இப்புதிய நூலின் வரவு பெறுமதி யானது.

நவீன வாழ்வின் உலகமயமாக்க அலை களின் நுகர்வுக் கலாசார நூரைகளில் துரும்பாய்

அலையும் சுதேச பண்பாடுகளை மீட்கும். புதுக்கும் பணியில், மறந்து போன நேற்றையின் கதைகளை மீட்டல் இன்றியமையாதது. மறதியினாலும் மறைப்புக்களினாலும். நேர்ந்த இழப்புக்களைப் பற்றிய சுயவிழிப்பு நாளைக்கான உயிர்ப்பின் விசையாகி மறுமலர்ச்சியை எமதாக்கும்.

தமிழ்த்திரையுலகம் என்ற பெருங்கதை யாடலுக்குள் கரைந்து போகாமல் எங்கள் வாழ்வின் கதைகளைப் பேசவேண்டும் என்ற உயிர்ப்பின் அறுவடைகளாகவே இலங்கைத் தமிழ்த்திரைப் படங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இசைவழி உணர்ச்சி களை வெளிப்படுத்தும் தமிழர் பாரம்பரியத்தில் இலங்கை தமிழ்த்திரையிசைப்பாடல்கள் பிறந்தன.

இந்த வகையில் அறுபதுகளில் தொடங்கி எண்பதுகளின் முதல் கூறு வரை இலங்கையில்

தம்பிஜயா தேவதாஸின் “இலங்கை திரை இசையின் கதை”

பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன்

வெளியான தமிழ்த் திரைப்படங்களின் பாடல்களின் கதைகளை அரிதின் முயன்று இந்நூல் பதிவாக்குகின்றது. ஓர் இன வரைவியலானதுக்குரிய பக்குவத்துடன் தனக்கு கிடைக்கக்கூடிய அத்தனை தரவுகளையும் அழகுற ஒழுங்குபடுத்தித் தருகின்றார் தேவதாஸ்.

மேலெழுந்த வாரியாக நோக்கும்போது தரவுகளின் தொகுப்பாகத் தோன்றினாலும் அவற்றினூடே தேவதாஸின் நுண்நோக்கும் பகுப்பாய்வுத்திறனும் துலங்கிடக் காணலாம்.

தம்பிஐயா தேவதாஸ், எதிர்காலத்து வத்தை படைக்கின்ற ஆசிரியப் பணியின் சாதனையாளர். கூடவே பண்பாட்டு உணர்த்திறனும் தேடலும் மிக்க ஊடகவியலாளராக தமிழுக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் பெருமை சேர்ப்பவர். வானொலி ஊடக வாழ்வில் பாடல்களின் வழியான பரிச்சயம், சக கலைஞர்களுடனான உறவு அனுபவங்களினால் இலங்கை தமிழ்த்திரையுலகை தன் சிறப்பாய்வு, ஆர்வத்துறையாகவும் எழுத்தின் பொருளாகவும் வரித்துக் கொண்டவர். இதன்வழி ஆய்வுப் பொருளிடையே வாழ்தல் (living in research) என இன்று இனவரைவியல், பண்பாட்டு மானுடவியல் புலங்களில் பெரிதும் கவனம் பெறும் முறையியல் நூலாசிரியருக்கு இயல்பாகவே கைவரப் பெற்றுள்ளது.

இந்த அனுபவத் தளத்திலிருந்தே அரிதான, அறியப்படாத எங்கள் திரை வரலாற்றின் பக்கங்களை, படிமங்களை மிக நுண்ணியதாய். தெளிவாய் அவரால் தரமுடிகின்றது எனலாம்.

ஒவ்வொரு திரைப்படமும் உருவான ஆக்கக் களங்களும் அழகிய விவரணமாய் நூல் முழுமையும் விரிகின்றன. கவிதை நயமும் இசை நயமும் காட்சியோடு அவை இசைந்த வண்ணமும், ஆக்கப்புலத்து அவை எதிர்கொண்ட சவால்கள், மட்டுப்பாடுகள் என்பனவும் வாசகரின் அனுபவமாக உணரும் படியாக தேவதாஸின் எழுத்து ஆளுமை. வளம் சேர்க்கின்றது.

இந்த எழுத்துக்களின் ஊடுசரடாக அவர் வெளிப்படுத்துகின்ற ஆனந்தமும் அவ்வப்போது தலைதாக்குகின்ற துயரமும் ஏக்கமும் நூலை நுகருகின்ற வாசகர்களையும் தொற்றிக்கொள்கின்றது. இந்த உணர்வுப் பகிர்வு அல்லது பாதிப்பே இந்த நூலின் பயனாகவும் விளங்குகின்றது என்பேன்.

இது எங்கள் பாடல், எங்கள் கவிஞர், பாடகர், இசையமைப்பாளர் தந்த பாடல், இவை

எங்கள் வாழ்வின் பாடல்கள், இந்தப் பாடல்களிடையே அழகாய் எங்கள் தேசம் வாழ்கின்றது - இதுதான் நூலாசிரியரின் மகிழ்ச்சியின் மையம்.

இந்தப் பாடல்களைப் பேண மறந்தோமே, புதிதாய் அழகாய் காண மறந்தோமே... - என்பது தான் அவர் துயரத்தின் அல்லது ஏக்கத்தின் மையமாகும்.

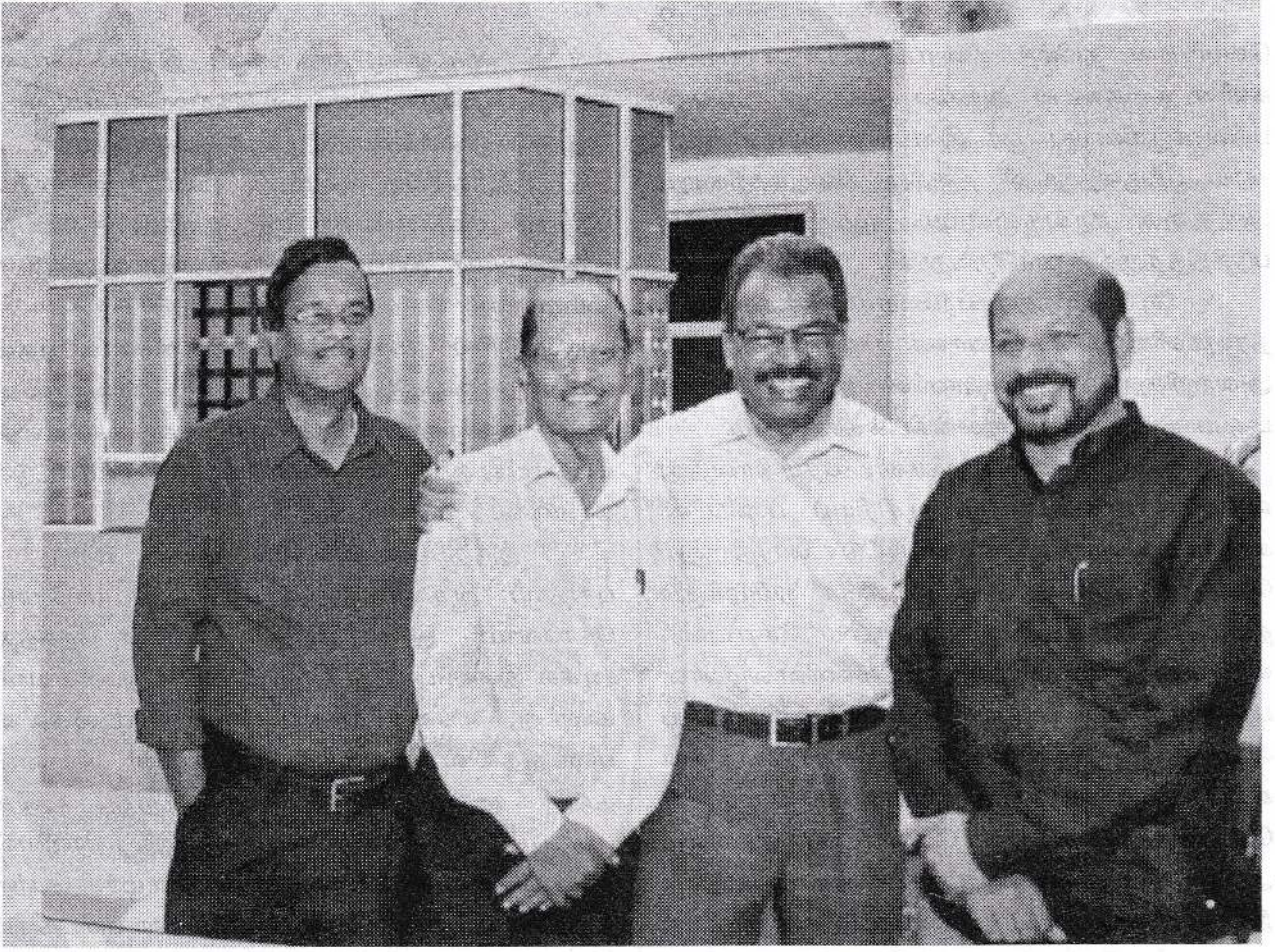
நூல் முழுமையும் இந்த ராகபேதம் மாறிமாறி ஒலித்திடக் காணலாம். தேவதாஸின் இந்த ஆனந்தமும் துயரமும் அவருக்கானவை மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்தமான எங்கள் பண்பாட்டுக் கானவை.

இந்தப்பாடல்களைக் காக்க மறந்த - புதிதாய் ஆக்கமறந்த துயருக்காய் யாரொடு நோவோம்... இந்த இடத்தில் எங்கள் தேசத்து ஆக்க இசைப்புலத்து நானும் ஒரு சிறுபுள்ளியாய் கலந்து, எங்கள் பண்பாட்டின் பாடல்களை படைத்தலில் உழைத்த நாட்களின் நினைவு தவிர்க்க முடியாமல் எழுகின்றது. உலக பண்பாட்டுப் புலங்களிலெல்லாம் இலத்திரனியல் ஊடகங்களை மையமாக கொண்டு எழுச்சி பெற்ற இத்தகைய பண்பாட்டின் பாடல்களை படைக்கும் தொடக்ககால முயற்சிகள் இங்கும் வானொலியை மையமாகக் கொண்டே அமைந்தன.

இந்த ஆக்க இசைக் களத்திலிருந்தே பெரும்பாலான திரையிசைக் கலைஞர்கள் இனங்காணப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் 80 களின் முற்கூறில் ஏற்பட்ட சூழ்மையின் நெருக்கடிகளில் இந்த ஆக்க முயற்சிகளில் உழைத்த கலைஞர்கள் மட்டுமன்றி கருத்தியலும் கூட சிதைந்து போனமைபற்றி எங்கள் ஆக்க இசை வரலாறுபற்றிய என் எழுத்துகளில் விரிவாகவே எழுதியிருக்கின்றேன்.

எங்கள் பாடல்களின் நிலைபெறு பற்றிய உரையாடல்களில் அவற்றின் தரம் பற்றிய வினாக்கள் எழுதுவது உண்மைதான். எந்தவொரு கலைப்படப்புக்கும் உரித்தான கலை நேர்த்தி, செம்மை எனும் விடயங்கள் எம் கவனத்திற் குரியவைதான். அதே வேளையில் இந்த செம்மை பற்றிய கருத்தாக்கம் உயர்வு - தாழ்வு என்ற ஒப்பியல் ஆய்வுகளாகிவிடும் ஆபத்தும் உணரப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பண்பாடும் தனக்கே உரித்தான தனித்துவத்துடன் கலைகளை வளர்த்தெடுத்ததில் அக்கலை சார்ந்த நியமங்களினதும் நிறுவனங்களினதும் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. தெளிந்த

கலைக் கொள்கை வழியான ஆதரவு இன்றி ஒரு பண்பாட்டின் பாடல்கள் நிலைபெற இயலாது என்பதற்கு பல எடுத்துக்காட்டுகளை உலக புலங்களிலும், எங்கள் புலத்தும் கூட காணமுடியும்.

இசை முதலான அனைத்துமே பண்டங்களாகியும், முதலீட்டாளர்களினதும், மேலாண்மைகளினதும் சேவகமாகியும் மலிந்து போன நிலையில் தெளிந்த பண்பாட்டு இலக்குடன் பண்பாட்டின் பாடல்களை ஆக்கும், காக்கும் நிறுவமைப்புக்களைக் கட்டமைப்பதற்கான காலக் கடமை எங்கள் ஒவ்வொருவருக்குமானது. இது வெறுமனே எங்கள் பாடல்களுக்கான ஏற்பாடு மட்டுமல்ல; அனைத்து கலைப்படைப்புகளுக்குமானது. அழகான எங்கள் வாழ்வீனுக்கும் கூட இது அவசியமானது.

பண்பாட்டு மாற்றத்திற்கான அமைப்புகளைப் பற்றி பண்பாட்டியலாளர்களும், படைப்பாக்க கலைஞர்களும் ஆழச்சிந்திக்கின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில் தம்பிஐயா தேவதாலின் இன் நூலின் வரவு வரப்பிரசாதமானது என்றால் மிகையிலலை.

திரையிசைப்பாடல்களை பண்பாட்டின் இசைக்கூறாகக் காணாமல் ஒதுக்கிய காலம் மாறி,

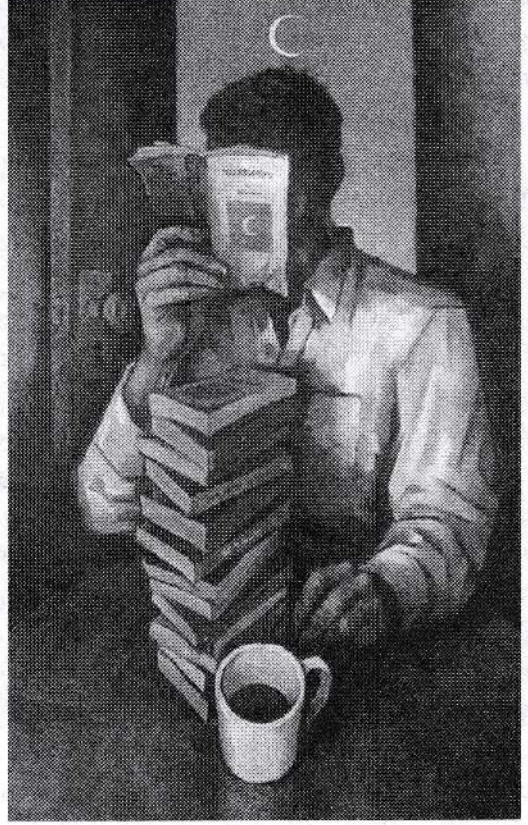
முழுதளாவிய இசையின் கூறாக அதனைக் காண்கின்ற இன்றைய இனக்குழும இசையியல், இசையின் சமூகவியல் போன்ற துறைகளின் விரிவாக்கவேளை இந்த துறைகள் சார்ந்து சிந்திக்கவும். அச்சிந்தனை வழி எங்கள் பண்பாட்டின் படைப்புக்களைக் காணவும், காக்கவும், மேம்படவும் உறுதுணையான தம்பிஐயா தேவதாலின் இந்தப் பண்பாட்டுப் பணியைப் போற்றுவோம்.

மறந்துபோன இந்த திரைப்படப் பாடல்களின் கதைகளைப் போலவே சூழமைவின் இருண்மைக்குள் மறைக்கப்படும் எங்கள் கலை வரலாற்றின் அனைத்துப் பக்கங்களையும் தம்பிஐயா தேவதாஸ் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கான வல்லமை அவரிடம் நிறையவே உண்டு.

கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகியன வரலாறு என்ற முடிவிலா சங்கிலியின் பகுதிகளே. நாம் கடந்து வந்த பாதை பற்றிய இவ்வாறான தேடல்கள் நிச்சயமாய் எங்கள் எதிர்காலத்திற்கான உள்ளொளியை எம்வசமாக்கும். என்றென்றும் எல்லையிலா என் அன்பு வாழ்த்துகள்.

சிங்கள மூலம் : ஜி.பி.சேனாநாயக்கா
தமிழாக்கம் : தம்பிஜயா தேவதாஸ்

கலகம்

டிராம் வண்டி நிற்பாட்டப்பட்டது. “கைமன் கேற்” என்ற இடத்தில் என்பதை செய்தித்தாள்கள். விற்கின்ற பையன்களினதும் வாகனங்களினதும் சத்தத்தின் மூலம் உபனந்த அறிந்து கொண்டான். இரண்டு தோள்களையும் நிமிர்த்தியவாறு புத்தகமொன்றை வாசித்துக் கொண்டிருந்த அவன் சிறிது கோபத்துடன் டிராம் வண்டியின் வெளியே எட்டிப் பார்த்தான். வண்டி கைமன் கேற்றில் நிற்பாட்டப்பட்டது. அவன் வாசித்துக்கொண்டிருந்த புத்தகத்தில் புத்தியைக் கடுங்கோபமடையச் செய்யும் இடத்திற்கு வந்த பொழுதாகும். அந்த நேரத்திலேயே வண்டியை விட்டு இறங்க வேண்டி வந்ததே அவனது கோபத்திற்குக் காரணமாகும்.

அவன் தனது கோபத்தை வண்டியில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதுபோல புத்தகத்தைச் சத்தத்துடன் மூடி விட்டு இருந்த இடத்தினின்றும் எழுந்தான். புத்தகத்தைக் கக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு வண்டியிலிருந்து இறங்கி, கடைகள் வரிசையாக அமைந்திருக்கும் திசையை நோக்கிச் சென்றான்.

கழுத்துப் பட்டியொன்றை விலைக்கு வாங்குவதற்குமுன் தன் மனைவிக்கு எடுக்க வேண்டிய சேலையை வாங்கிவிட வேண்டுமென்று எண்ணினான். கழுத்துப் பட்டியைத் தேர்ந்தெடுப்பது சேலை தேர்ந்தெடுப்பதைப் போன்ற கஷ்டமில்லை என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டான். அவன் வீட்டிலிருந்து புறப்படும் பொழுது மனைவி அவனிடம் சேலைத் துண்டு ஒன்றைக் கொடுத்திருந்தாள். அவனால்

எடுக்கப்படவேண்டியது அத்துண்டைப் போன்ற சேலையே. அவன் கடையொன்றைநோக்கிப் போய்க்கொண்டே பையினுட் கையைவிட்டு அந்தச் சேலைத்துண்டை எடுத்துப்பார்த்து விட்டு மீண்டும்பையினுள்ளே செலுத்தினான்,

கண்களைக் கவரும் தன்மையுள்ள சேலைகள் விரித்தவாறிருப்பது கண்களினூடாகத் தெரியும் புடைவைக் கடையொன்றினுள் அவன் சென் முன். அவன் தன் பையினுள் வைத்திருக்கும் சேலைத்துண்டை எடுத்து அங்குள்ள விற்பனையாளனிடம் காட்டினான். விற்பனையாளன் சில சேலைகளை நீண்ட மேசையொன்றின் மீது விரித்தான். உபனந்த காட்டிய அந்தச் சேலைத் துணியை நன்றாகப் பரீட்சித்துப் பார்த்தபின்பே அவன் அவ்வாறு விரித்துப் போட்டான். ஆனால் அவன் விரித்துப் போட்ட சேலைகளில் ஒன்றுமே உபனந்த காட்டிய சேலைத்துண்டுக்கு ஒப்பாக விருக்கவில்லை. மேசைமீது விரிக்கப்பட்ட சில துணிகளில் உள்ள பூக்கள் அவன் கொண்டுவந்த துண்டுத் துணியில் உள்ள பூக்களைப் போன்றே இருந்தன. ஆனால் அத்துணிகளின் நிறங்கள் மட்டும் வித்தியாசமாக இருந்தன.

கழுத்துப்பட்டி தேர்ந்தெடுப்பது சேலையைத் தேர்ந்தெடுப்பது போன்ற கஷ்டமல்ல என்று

எண்ணிக்கொண்டே உபனந்த புடைவைக் கடையினின்றும் வெளியே வந்தான், புடைவைக் கடைக்கு அருகில் இருப்பது புத்தகக்கடையொன்றாகும். புத்தகக் கடையில் பெரிய கண்ணாடிச் சன்னலின் பின்னே பெரிதும் சிறிதுமான பல புத்தகங்கள் நிறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.

நகை நட்டுக்களை அணிவதைப் போலவே அடுத்தவர்கள் அணிகின்ற நகைகளின் அழகைப் பார்ப்பதும் பெண்களுக்கு விருப்பமான தொன்றாகும். அதைப் போலவே உபனந்தவிற்கும் புத்தகங்களை வாசிப்பதைப் போலவே புத்தகங்களின் அமைப்பைப் பார்ப்பதும் விருப்பமான தொன்றாகும். கண்ணாடிச் சன்னல்களுக்குப் பின்னுள்ள புத்தகங்களுக்கிடையில் அவன் நீண்ட நாட்களாக வாசிப்பதற் குத்தேடித்திரிந்த புத்தகமொன்றும் இருந்தது. கண்களையும் மனத்தையும் கவரும் தன்மையுள்ள விளையாட்டுப் பொருளைக் கண்ட சிறுவனொருவனின் உள்ளத்தில் எழும் மகிழ்ச்சியைப் போல் கண்ணாடிச் சன்னலின் பின் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள அந்தப் பெரிய புத்தகத்தைக் கண்ட உபனந்தவின் உள்ளத்திலும் உவகையுண்டாகியது. புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்துத் தாள்களைப் புரட்டிப் பார்க்க எண்ணினான். கடையினுட் சென்று புத்தகத்தைப் பார்ப்பதற்குக் கேட்டான். அது உலகிலுள்ள விவாக முறைகளை விபரித்துரைக்கும் ஜெர்மனிய அறிஞரொருவரால் எழுதப்பட்ட புத்தகமாகும். அவன் அதை எடுத்துத் தாள்களைப் புரட்டிப்பார்த்தான். புத்தகத்தில் சில பக்கங்களை வாசித்துப் பார்த்தான். புத்தகத்தை முழுமையாக வாசிக்கும் ஆசைமுன்பைவிட அதிகமாகியது.

அவன் விலையைக் கேட்டான். அதன் விலை இருபது ரூபா என்று கூறினான் புத்தக விற்பனையாளன். அவன் புத்தகத்தை விலை கொடுத்து வாங்கி விட எண்ணினான். அவனிடமிருப்பது இருபத்தைந்து ரூபாமட்டுமே.

இருபது ரூபா விலையுள்ள சேலையொன்று வாங்கிவரும் ஒப்பந்தத்துடனேயே அவன் வீட்டினின்றும் புறப்பட்டான். ஆனால் புத்தகத்தை விலைகொடுத்து வாங்கும் ஆசையே அவனுள்ளத்தில் அதிகமாகியது.

சேலை கொண்டு போகாவிட்டால் மனைவி துக்கமடைவாள் என்பதை அவன் நினைத்துப் பார்த்தான். சேலையையே வாங்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்துடன் புத்தகத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு புத்தகக்கடையினின்றும் வெளியேறினான்.

அவன் சேலை, துணிகள் விற்கும் கடை

களை நோக்கிச் சென்றான், புத்தகத்தை வாங்கும் ஆசை மீண்டும் அவனுள்ளத்தில் படிப்படியாக அதிகமாகியது. சேலை, துணிகள் விற்கின்ற கடைகள் சிலவற்றைக் கடந்து சென்றாலும் அவன் நின்றானில்லை. புத்தகம் வாங்கும் எண்ணமும் சேலைவாங்கும் எண்ணமும் அவனுள்ளத்தில் ஒன்றுடனொன்று போட்டி போட்டன.

மடிப்பில் மெல்லிய பூப் பின்னல் போட்ட நீல நிறச் சேலையொன்று கடையொன்றின் கண்ணாடிச் சன்னலுக்குப் பின் மேலிருந்து கீழாக தொங்க விடப்பட்டிருந்தது. அதைக் கண்டதும் அவன் நின்று கொண்டான். அவன் தேடிக்கொண்டிருப்பது சன்னலுக்குப் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும் சேலையைப் போன்றதே என்றாலும் அவன் அதனைப் புதுமையுடன் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான். சேலை யைவாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணமே மீண்டும் அவனுள்ளத்திற் பலமடைந்தது.

உபனந்த கடைக்குட் சென்றான். விற்பனையாளன் சன்னலிற் தொங்க விடப்பட்டுள்ள பட்டுள்ளதைப் போன்ற சேலையொன்றை மேசைமீது விரித்துக் காட்டினான். உபனந்த பையினுள் உள்ள சேலைத்துண்டைக் கையில் எடுத்து அந்தச் சேலையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தான்.

இந்தச் சேலை என்ன விலை மேசைமீது விரித்துள்ள சேலையை விரல்களால் நெரித்துப் பார்த்தவாறு உபனந்த கேட்டான்.

“இருபத்தொரு ரூபா ஐம் பது சதம்” என்று கூறிய விற்பனையாளன், இன்னுமொரு சேலையைக் கொண்டுவருவதற்காகக் கடையின் கடையியில் இருக்கும் அலுமாரியை நோக்கிச் சென்றான், வாங்க வேண்டியது சேலையா? புத்தகமா? என்ற எண்ணம் மீண்டும் அவனுள்ளத்திலுண்டாகியது. புத்தகக் கடையில் உள்ள அந்தப் புத்தகத்தைத் தவிர அதன் பிரதிகள் வேறு இருக்கமாட்டாது என்றும், புத்தகாலமாகையால் இங்கிலாந்திலிருந்து புத்தகங்களை வருவிப்பது சுலபமான காரியம் அல்ல என்றும் அவன் எண்ணினான். புத்தகத்தை வாங்கும் எண்ணமே சேலை வாங்கும் எண்ணத்தை விட அதிகமாகியது. அவன் புத்தகத்தை வாங்கவே தீர்மானித்தான்.

கடையின் பின்பக்கம் போன விற்பனையாளன் இன்னுமொரு சேலையைக் கொண்டு வந்து மேசையில் விரித்துப் போட்டான்.

“நான் பின்பு வருகின்றேன்” என்று கூறிய உபனந்த கடையினின்றும் வெளியே திரும்பினான். கடையினுள்ளே நின்றால் சேலையை வாங்க வேண்டி வரும் என்று எண்ணிய அவன் விரைவாக வெளியே வந்தான்.

அவன் புத்தகக் கடையை நோக்கிச் சென்று அந்தப் புத்தகத்தையே வாங்கிக் கொண்டான். சேலைக்குப் பதிலாக புத்தகம் வாங்கியது மனைவிக்குத் தெரியக் கூடாது என்று வண்டியை விட்டு இறங்கி வீடு வருங்கொழுது உபனந்த நினைத்துக்கொண்டன். புதிய புத்தகம் என்று மனைவி அறிந்துவிடுவாளே என்பதற்காக புத்தகத்தின் மேல் அட்டையைக் கிழித்து வீசி விட்டான்.

“எனக்குக் சேலை எடுக்க முடியாமல் போய் விட்டது” வீட்டினுள் நுழைந்தவாறே மனைவியை நோக்கிக் கூறினான் உபனந்த.

“கடைக்குப் பக்கத்தில் பழைய கடன்காரன் ஒருவன் என்னைக் கண்டுவிட்டான். கடனக் கொடுக்காமல் அவனிடமிருந்து தப்பவே முடிய வில்லை”

அவனுக்கு அந்த நேரத்தில் பயண மொன்றிற்காக வெளியே போகவேண்டியிருந்தது. ஆகையால் புத்தகத்தை அலுமாரியில் வைத்து விட்டு வீட்டினின்றும் வெளியேறினான்.

இரவு ஏழு மணியளவிலேயே அவன் மீண்டும் வீட்டிற்கு வந்தான். தனது அறைக்குட் சென்ற அவன் மேசை மீது தொப்பியை வைத்து விட்டு மின் விளக்கை ஒளிரச் செய்தான். கோட்டைக் கழற்றி கதிரையொன்றின்மீது தொங்க வைத்து விட்டு கழுத்துப் பட்டியைக் கழற்றி மேசைமீது வீசி எறிந்து விட்டு புத்தக அலுமாரியை நோக்கித் திரும்பினான். அவனுடைய அந்த அறையில் பெரிய புத்தக றாக்கையொன்று இருந்தது. அதற்குப் பக்கத்திலேயே இந்தப் புத்தக அலுமாரியும் இருந்தது.

புத்தக அலுமாரியை நோக்கியவன் பிசாசைக் கண்டவன்போல் அதிர்ச்சியடைந்து நின்றான்.

புத்தக அலுமாரியில் ஒரு புத்தகங்கூட இருக்கவில்லை. புத்தகறாக்கையை நோக்கினான். அதிலும் ஒரு புத்தகமும் இருக்கவில்லை. அதற்குப் பக்கத்தில் நிலத்தில் பெரிய கடதாசிக் குவியல் ஒன்று கிடக்கக் கண்டதும் அங்கு சென்று பார்த்தான். அவன் இதுவரை அன்புடன் பேணிக்காத்து வந்த புத்தகங்கள் அத்தனையும் அந்தக் குவியலில் கிழிக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. நெற்றியில் மெல்லிய வியர்வைத் துளிகள் அரும்ப அந்தக் குவியலைப் புரட்டிப் பார்க்க ஆரம்பித்தான். அவன் பகலிற் கொண்டுவந்து வைத்த புதிய புத்தகத்தின் சில துண்டுகளும் அங்கு கிழிக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. தான் பக்குவமாக வாங்கிவந்த அந்தப் புத்தகமும் வாசிக்க முன்பே கிழிக்கப்பட்டதையிட்டு

அவனுக்குக் கோபமும் ஆத்திரமும் அதிகரித்தது. குனிந்தபடியே பக்கத்திலிருந்த கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டான்.

மனைவி அறைக்கு வருகிறாள் என்பதை அவளின் செருப்புச் சத்தத்தின் மூலம் தெரிந்து கொண்ட உபனந்த தலையை நிமிர்த்தினான். மனைவி நின்றவாறே தன்னை நோக்குவதை அறிந்தான். மின் விளக்கின் செந்நிறக் கதிர் களினாலான அவளுடைய முகம் கொடுமையாகக் காட்சியளிக்கிறது? அவளது எந்த நேரமும் சிரிக்கின்ற கண்களிரண்டும் கோபத்தால் மின்னின.

“அந்தப் புத்தகங்களை நான் தான் கிழித்தேன்” அவள் கோபத்துடன் தொடர்ந்து. “எங்கள் வீட்டுக்கு எதிரிகள் அந்தப் புத்தகங்கள் தான். இந்த வீட்டில அந்தப் புத்தகங்களினால் வருகின்ற தொல்லைகளுக்கு முடிவேயில்லை. காலயில எழும்பினது துவங்கி கந்தோருக்குப் போகும் மட்டும் உங்கட வேலை இந்தப் புத்தகங்களை வாசிப்பது தானே? கந்தோரால வந்தபிறகும் அந்தப் புத்தகங்களை வாசிப்பதை தவிர வேறுவேலையே இல்லை. உங்கட போக்கைப் பார்த்தா இந்த வீட்டில புத்தகத்தைத் தவிர வேறு ஒருத்தருமில்லை எண்ட எண்ணமா?”

இப்படிக் கூறிக்கொண்டே வந்த அவள் கோபத்தினால் மேலும் கதைக்க முடியாமல் நிறுத்திக் கொண்டாள்.

“ஏதாவது மாசத்தில் காசு மிஞ்சிச்சு தென்டால் வேற வேலையேதும் செய்யிறதில்லை. எங்கினயோ கிடக்கிற பழைய புத்தகங்களைத் தூக்கியண்டு வாறது தான் வேலை. இண்டைக்கும் சடன் காறனுக்குக் காசு குடுத்திற்றன் எண்டு சொல்லிப் போட்டு பழைய புத்தகமொண்டைக் கொண்டந்திருக்கிறார். உங்களுக்குப் புத்தகத்தைத் தவிர வேறுஒருத்தருமே தேவையில்லைப் போல, நீங்க கலியாணம் கட்டினது என்னையா? அல்லது புத்தகத்தையா?”

அவளுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகுவதை உபனந்த அவதானித்தான். மேலும் அவள் எதுவுமே பேசாமல் அறையைவிட்டு வெளியே போனாள்.

அவள் கடைசியாகக் கேட்ட கேள்வி இதற்கு முன்பு அவனுள்ளத்தில் என்றைக்குமே உண்டான தில்லை. அவள் ஏன் அப்படிக் கேட்டாள் என்பதை அவனால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவள் ஆற்றாமையுடன் அறையில் அங்கும் இங்கும் உலாவ ஆரம்பித்தான்.

நன்றி மல்லிகை

இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் ஆரம்பம்

தம்பிஜயா தேவதாஸ்

சினிமா என்பது ஓர் உன்னதக் கலைச் சாதனமாகும். எல்லாக் கலைகளையும் தன்னுள்ளே அடக்கி வைத்திருக்கும் பிரபலமான கலையாகும். வேடிக்கையாக ஆரம்பித்த சினிமாக்கலை வேகமாக உலகமெல்லாம் பரவி அனைத்து மக்களையும் ஈர்த்து நிற்கின்றது.

இந்தச் சினிமா, கலை ரீதியாகவும் தொழில் ரீதியாகவும் எமது இலங்கை நாட்டில் சளைத்து விடவில்லை. சர்வதேசப் பரிசில்களைப் பெறு மளவுக்குப் பல சிங்களப் படங்கள் இங்கிருந்து உருவாகியிருக்கின்றன. அந்தச் சிங்களப் படத் தொழிலை நம்பியே பல கலைஞர்கள் நிலைக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். அது பெரிய தொழிலாகவே மாறிவிட்டது.

இந்த உயர்ந்த நிலை இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு மட்டும் ஏன் ஏற்படவில்லை? இலங்கையின் தமிழ்த்திரை உலகம் இறந்து விட்டது போன்று காணப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? இவை போன்ற கேள்விகள் என் மனத்தில் உதித்தன. மனத்தை உறுத்தின.

1991ஆம் ஆண்டு ஜே.வி.பியினரின் அச்சுறுத்தலால் இலங்கையில் இந்தியப் படங்கள் சிலமாதங்கள் திரையிடப்படாமல் இருந்தன. அப்பொழுது சில பழைய இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்கள் கொழும்பில் மட்டும் காட்சி தந்து மறைந்தன. பல படங்கள் எங்கே என்று தெரிய வில்லை. பல தயாரிப்பாளர்கள் தம் படங்களை

அரைகுறையாக வைத்திருக்கிறார்கள். பல திரைப் படங்களைத் திரைப்படக் கூட்டுத் தாபனம் எரித்து விட்டது.

எத்தனையோ வருடங்கள் அரும்பாடுபட்டு உருவாக்கப்பட்ட இத்திரைப்படங்களின் வரலாறே அழிந்துவிடும் போலிருக்கிறது

அந்தக் கலைஞர்களின் பெயர்களை எல்லோருமே மறந்துவிடும் நிலை உருவாகி விட்டது. இந்தக் கலைஞர்களின் கலையறிமானத்தை மறந்தவர்களும் அறியவேண்டாமா?

இவ்வாறான பலத்த வேதனைகளாலும் உரத்த கேள்விகளைகளாலும் அந்த வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்ப்போமா என்று எண்ணத் தோன்றியது.

நான் எழுதுவது இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதைமட்டுமல்ல. நம் நாட்டுச் சினிமாக்கலைமீது ஆசைகொண்ட அபிமானிகளின் சோக வரலாறும் கூட. இந்த வரலாறே எங்கள் ரசிகர்களின் மனத்தை ஆட்கொள்ளாதா?

தமிழ்த் திரைப்படங்கள் இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனாலும், தென்னிந்தியாவிலேயே அதிகமான தமிழ்ப் படங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. நெடுங்காலமாகவே இந்தியத் தமிழ்ப் படங்களை இலங்கை ரசிகர்கள் பார்த்து வருகிறார்கள். ஆரம்ப காலச் சிங்களப் படங்கள் கூடத் தென்னிந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டு வந்தன.

1956ஆம் ஆண்டின் பின்புதான் இலங்கையிலும் சிங்களப் படங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினார்கள். இப்பொழுது வருடத்தில் 25க்கு மேற்பட்ட சிங்களப் படங்கள் திரைக்கு வருகின்றன. அந்தளவுக்கு முன்னேறி விட்டன.

1950ஆம் ஆண்டிலேயே இலங்கையில் தமிழ்ப்படத் தயாரிப்பு முயற்சிகள் ஆரம்பமாகி விட்டன. இதுவரை 50க்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனாலும், அவற்றில் 36 படங்கள் மட்டுமே திரைக்கு வந்திருக்கின்றன.

இலங்கையில் உருவான கதைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:-

- (1) குறுந்திரைப்படங்கள் (16மில்லிமீட்டர்)
- (2) சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்ட படங்கள் (டப்படங்கள்)
- (3) தமிழ் மொழியிலேயே தயாரிக்கப்பட்ட முழுநீளப்படங்கள்.
- (4) இலங்கை - இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்புகள்.

“சமுதாயம்”, “பாசநிலா” ஆகிய இரண்டு படங்களும் 16 மில்லி மீட்டரில் தயாரிக்கப்பட்ட குறுந்திரைப்படங்களாகும்.

“கலியுக காலம்”, “நான்கு லட்சம்”, “யார் அவன்”, “சுமதி எங்கே”, “ஒரு தலைக்காதல்”, “பனிமலர்கள்”, “இவளும் ஒரு பெண்”, “அஜாசத்த” போன்ற எட்டுப் படங்களும் சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு டப் செய்யப்பட்ட

படங்களாகும்.

“தோட்டக்காரி”, “கடமையின் எல்லை”, “டாக்ஸி டிரைவர்”, “நிர்மலா”, “மஞ்சள் குங்குமம்”, “வெண்சங்கு”, “குத்து விளக்கு”, “மீனவப் பெண்”, “புதிய காற்று”, “கோமாளிகள்”, “பொன்மணி”, “காத்திருப்பேன் உனக்காக”, “நான் உங்கள் தோழன்”, “வாடைக்காற்று”, “தென்றலும் புயலும்”, “தெய்வம் தந்த வீடு”, “ஏமாளிகள்”, “அனுராகம்”, “எங்களில் ஒருவன்”, “மாமியார் வீடு”, “நெஞ்சுக்கு நீதி”, “இரத்தத்தின் இரத்தமே”, “அவள் ஒரு ஜீவநதி”, “நாடு போற்ற வாழ்வு”, “பாதை மாறிய பருவங்கள்”, “ஷர்மிளாவின் இதயராகம்” போன்ற 26 திரைப்படங்களும் முழுநீளப் படங்களாகும். அவற்றில் “தெய்வம் தந்த வீடு” என்ற படம் அகலத்திரையில் (70மி.மீ) எடுக்கப்பட்டதாகும்.

“பைலட் பிரேம்நாத்”, “தீ”, “நங்கூரம்”, மோகனப் புன்னகை”, “வசந்தத்தில் ஓர் வானவில்” போன்ற படங்கள் இலங்கையில் எடுக்கப்பட்ட இந்தியப் படங்கள். இவற்றுடன் இலங்கைக் கலைஞர்களுக்குத் தொடர்பிருந்தாலும் தயாரிப்பு என்ற ரீதியில் இவை இந்தியப் படங்களே. இலங்கை இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்புகள் என்று சொல்லலாம்.

இலங்கையில் உருவான இத்தனை படங்களும் தரமானவையா? தரமற்றவையா? என்பது வேறு விடயம். இத்தனை படங்களையும் உருவாக்க நம் கலைஞர்கள் எத்தனை பாடு பட்டிருப்பார்கள்? அவர்கள் எத்தனையோ தடைகளைத் தாண்டி வரவேண்டியிருந்தது. உண்மையான கலைஞர்கள் பலரின் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் மிதந்து பிறந்தவைதாம் இந்த இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள்.

தமிழ்ச் சினிமா பிறந்த தென்னிந்தியா விலேயே இன்று கூடத் தயாரிப்பாளர்கள் ரசிகர்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். கலை ரீதியாகவும் தொழில் ரீதியாகவும்

வளர்ந்துவிட்ட அங்குகூட இப்படியான ஒருநிலை.

வசதிகள் அதிகமற்ற அந்தக் காலத் திலேயே இலங்கையில் இத்தனை தமிழ்ப் படங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்தக் கலைஞர்கள் எத்தனை பெரிய கெட்டிக்காரர்கள். ஆத்ம திருப்திக்காக அவர்கள் ஈடுபட்ட மாபெரும் முயற்சிகள் எத்தனை பெருமை வாய்ந்தவை.

முதலாவது சிங்களப் பேசும் படம் 1956ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அதன் பெயர் “கடவுனு பொறந்துவ” (உடைந்த உறுதிமொழி) என்பதாகும். இந்தப் படத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழ் பேசும் மக்களாகிய நாம் பெருமைப் படலாம். ஏனெனில், அந்த முதலாவது சிங்களப் படத்தைத் தயாரித்தவர் தமிழரான எஸ்.எம். நாயகம் என்பவரே.

உண்மையான சிங்களக் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்காமலும், பிறமொழிப் படங்களை டப் செய்தும் ஆரம்பித்த சிங்களச் சினிமா, இன்று தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்துவிட்டது. சிங்களச் சினிமாவை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் மட்டுமல்ல, வளர்த்துவிட்டவர்களும் தமிழ் பேசும் கலைஞர்களே! இவர்கள் தான் சிங்களக் கலாசாரத்தையே சினிமாவில் சீரழித்தவர்கள் என்ற பெயரையும் பின்னாளில் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இலங்கையின் முதலாவது சிங்களப் படத்தைத் தயாரித்தவர் தமிழர் என்பதுபோல முதலாவது தமிழ்ப்படத்தை (16 மி.மீ) தயாரித்தவர் ஒரு சிங்களவர். அன்றுமுதல் இன்றுவரை இலங்கையில் உருவாகும் அனைத்து சிங்கள, தமிழ்ப் படங்களிலும் சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் கலைஞர்கள் ஒற்றுமையாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

இலங்கையில் தமிழ்ப்படத் தயாரிப்பு முயற்சிகள் 1951ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே ஆரம்பமாகிவிட்டன. முக்கியமாக “குசுமலதா” என்ற தமிழ்ப் படத்தைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இத்திரைப்படம் 1951-12-29 இல் திரையிடப் பட்டதாகக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. பி.ஏ.டபிள்யூ. நிறுவனத்தினர் தயாரித்த இப்படத்தில் எடிஜெய் மான, ருக்மணிதேவி ஜோடியாக நடித்தார்கள். இப்படத்தின் பாடல்கள் இடம்பெற்ற இசைத் தட்டொன்று இப்பொழுதும் இலங்கை வானொலி நிலையத்தில் இருக்கிறது.

1951ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் “சங்கவனு பிலிதூ” என்ற சிங்களப் படத்தைத் தயாரித்தார்கள். அப்படம் இலங்கையில் 1951-05-20இல் திரையிடப்பட்டது. பி.ஏ.டபிள்யூ. ஜெயமானன் என்பவர் இப்படத்தைத் தயாரித்து நெறியாண்டார்.

இச்சிங்களப் படத்தையே தமிழுக்கு டப் செய்து “குசுமலதா” என்ற பெயரை வைத்தார்கள். இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட இச் சிங்களப் படத்துக்கு இந்தியக் கலைஞர்களைக் கொண்டே தமிழில் பின்னணிக் குரல் வழங்கப் பட்டிருப்பதால்; குசுமலதாவை; இலங்கைத் தமிழ்ப் படம் என்று முற்றுமுழுதாகச் சொல்லிவிட முடியாதே!

அக்காலத்தில் இலங்கையில் தமிழ்ப் படங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பல கலைஞர்களின் உள்ளத்தில் உருவாகியிருந்தது. திரைப்படத் தயாரிப்பு என்பது பணத்திடன் சம்பந்தப்பட்டது என்பதால் பலர் முன் வரவில்லை. கலையார்வம் கொண்ட செல்வந்தர்கள் குறைவாக இருந்தார்கள். சில செல்வந்தர்கள் இந்தியத் தமிழ்ப்படங்களை இங்கு இறக்குமதி செய்து திரையிடும் பெருந் தொழிலா கவே மாற்றிக்கொண்டார்கள். இலங்கை ரசிகர்களும் அப்படங்களையே பார்த்து ரசிக்கப் பழகிக்கொண்டார்கள். இன்று ஒரு புதிய சிங்களப் படம் ஒரே நேரத்தில் 16 தியேட்டர்களில் ஓடுகிறது. இதைப் போலவே அந்தக் காலத்தில் ஒரு புதிய இந்தியத் தமிழ்ப் படம் 16 தியேட்டர்களில் ஓடியிருக்கிறது. காலப்போக்கில் இந்நிலைமாறிவந்தது.

இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களில் ஆர்வமும் தேசாபிமானமும் கொண்ட பலர் தலைநகரிலும் மலையகத்திலும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலும் அடிக்கடி துளிர்விட்டுக் கொண்டே யிருந்தனர்.

1952 ஆம் ஆண்டளவில் நாடக அனுபவமும் சினிமா ஆர்வமுமுள்ள இலங்கைக் கலைஞர்கள் சிலர், மலையகத்தில் கொஸ்லந்தை என்ற ஊரில் ஒன்றுகூடினார்கள். அந்தக் கலைஞர்கள்தாம் இலங்கையில் தமிழ்ச் சினிமாவை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் என்ற பெருமையைத் தேடிக் கொண்டார்கள். அவர்கள்தாம் எம்.வி.ராமன், ஏ.அருணன், வி.தங்கவேலு, ஹென்றி சந்திரவன்ஸ போன்ற கலைஞர்கள். சினிமா என்பது ஒரு கூட்டு முயற்சி என்பதால் இவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு திரைப்படத்தை உருவாக்குவது என்பதுதான் அந்த முடிவு. அந்த எண்ணங்களின் பிரதிபலனாகக் கலைஞர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து “சினிமாக் கலாநிலையம்” என்ற மன்றத்தை உருவாக்கினார்கள்.

மன்றத்தின் முதல் முயற்சி ஆரம்பமாகி விட்டது அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் கறுப்பு வெள்ளை நிறத்தில் தமிழ்த் திரைப்பட மொன்றைத் தயாரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். ●

புங்குடுதீவின் ஆவணப்பதிவு

- நாதன் -

வரலாறு தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே மனித இனம் தம்மைப் பற்றிய ஆவணப்பதிவுகளில் அக்கறை செலுத்தி வந்துள்ளது. குகை ஓவியங்களாக, கல்வெட்டுக்களாக, சுவடிகளாகத் தொடங்கிய இந்த ஆவணப்பதிவுகள் மனித இன வளர்ச்சியில் ஒரு பெரும் தனித்துறையாகவே உருவெடுத்துள்ளது.

மேற்குச் சூழலைப் பொறுத்தவரை ஆவணக் காப்பகங்கள் நாடுகள் ரீதியாகவும் மாநிலங்கள் ரீதியாகவும் பெரும் நிதி ஒதுக்கீடுகளுடன் செயற்படுகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களில் தனியான ஆவணக் காப்பகங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆவணப் பதிவேடுகளைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் செயன்முறை நிறுவனங்கள் தோறும் காணப்படுகின்றன. தனிநபர் ஆவணச்

சேகரங்கள் குறித்த குடும்பங்களாலோ அல்லது குறித்த ஆளுமையுடன் தொடர்புடைய நிறுவனங்களாலோ பேணப்படுகின்றன.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலைப் பொறுத்தவரை ஆவணங்களையும் பதிவேடுகளையும் பேணிப் பாதுகாக்கும் ஆவணப்பதிவுச் செயற்பாடுகள் எவையும் தனிநபர்களாலோ நிறுவனங்களாலோ முன்னெடுக்கப்படுவதில்லை. ஆயினும் மலர்கள் மூலம் ஓரளவுக்கு ஆவணப் பதிவுச் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றே வருகின்றன.

மலர்கள் எனும் போது பாடசாலைகள், சனசமூக நிலையங்கள், கோவில்கள் போன்ற சமூக நிறுவனங்கள் வெளியிடும் ஆண்டு மலர்கள், விழா மலர்கள் போன்ற சிறப்பு மலர்களும் ஆளுமைகளின் மணி விழா, பவள விழா போன்ற பாராட்டு

விழாக்களின் சிறப்பு மலர்களும் தனிநபர்களின் இறப்பின் பின்னரான கல்வெட்டு வெளியீடுகளும் உள்ளடங்குகின்றன.

இந்த மலர்களே நிறுவனங்கள், ஆளுமைகள், பிரதேசங்கள் சார்ந்த ஆவணப்பதிவுச் செயற்பாடுகளாக அமைகின்றன. ஆயினும் இந்த மலர்கள் குறித்த பிரதேசத்தையும் காலத்தையும் தாண்டிக் கிடைப்பதில்லை. இத்தகைய மலர்களையும் ஏனைய ஆவணங்களையும் பயன்படுத்தித் தொகுக்கப்படும் தொகுப்பு நூல்கள் அவ்வகையில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணப்பதிவுகளாக அமைகின்றன.

ஊர்கள் சார்ந்து தொகுக்கப்படும் நூல்கள் இவற்றில் பிரதானமானவை ஆகும். குறித்த ஊரின் வரலாறு, வளங்கள் போன்ற இடம் சார்ந்த பதிவுகளையும் குறித்த பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஆளுமைகள், நிறுவனங்கள் தொடர்பான தகவற் திரட்டுக்களையும் எழுத்துப் பிரதிகளாவும் புகைப்படப் பதிவுகளாகவும் இந்த நூல்கள் தொகுத்துத் தருகின்றன. காலக்கோடுகளையும் நிகழ்வுகளின் பதிவுகளையும் கூட இவை ஓரளவு கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வகையில் ஆளுமைகள், இடங்கள், நிறுவனங்கள், நிகழ்வுகள், காலங்கள் என்ற முழுமையான பதிவுகளாக இந்தத் தொகுப்பு நூல்கள் அமைகின்றன.

ஈழத்தில் ஊர்கள் சார்ந்து ஆவணத் தொகுப்பு நூல்கள் வெளியிடும் மரபு பல்லாண்டு களுக்கு முன்னரேயே தொடங்கிவிட்டது என்ற போதும் போர்க்காலத்தில் தொடங்கிய இடப் பெயர்வுகளும் புலப்பெயர்வுகளும் அவற்றுக்கான தேவையை அதிகரித்துள்ளது. ஊர்ச் சங்கங்கள் குறித்த ஊரை விட உலகெங்கிலும் காணப்படும் நிலையில் நனவிடை தோய்வதற்கு மட்டுமன்றித் தொலைத்து விட்ட தங்கள் வாழ்வியலையும் வரலாற்றையும் ஆவணப்பதிவுகளாக்கும் தேவை உணரப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுப் பகுதி ஊர்கள் சார்ந்து இத்தகைய பல பதிவுகள் தொடர்ச்சியாக வெளியாகி வருகின்றன. நிர்வாக மாற்றங்கள் சார்ந்து ஊர்களின் எல்லைகள் மாறும் சிக்கல் தீவுகளுக்கு இல்லை என்பதால் மிகத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கொண்டு ஆவணப்பதிவாக்குவது ஓரளவு இலகுவாகவும் உள்ளது. இத்தகைய நூல்கள் பற்றியே நூலகர் ந. செல்வராஜா தனி நூல் ஒன்றினை எழுதக்கூடிய அளவுக்கு தீவகம் தொடர்பான நூல்களும் மலர்களும் வெளியாகியுள்ளன. தீவகம் தொடர்பான முன்னோடி நூலாகக் கருதப்படும் சப்ததீவு என்ற நூலை

எழுதியவர் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த சதாசிவம் சேவியர் ஆவார். தீவகம் ஒரு வரலாற்று நோக்கு நூலை ஆக்கிய பேராசிரியர் வி. சிவசாமி, தீவகம் வளமும் வாழ்வும் நூலை எழுதிய கலாநிதி கா. குகபாலன் ஆகியோரும் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தவர்களே. கா. குகபாலன் புங்குடுதீவு கீராமம் அன்றும் இன்றும் எனும் சிறு நூலை 2003இல் வெளியிட்டார்.

இந்த நூல்கள் வரிசையில் தம்பிஜயா தேவதாஸ் புங்குடுதீவு தொடர்பாகத் தொகுத்துத் தந்திருக்கும் “புங்குடுதீவு வாழ்வும் வளமும்” மிக முக்கியமான ஓர் ஆவணப்பதிவு ஆகும்.

1970களில் கலை, இலக்கிய உலகில் செயற்படத் தொடங்கிய தம்பிஜயா தேவதாஸ் ஆரம்பத்தில் ஆக்க இலக்கியத்தில் தொடங்கி ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராக நன்கு அறியப்படலானார். அதன்பின்னர் அவரது கவனம் இலங்கைத் திரையுலகம் தொடர்பான ஆவணப்படுத்தலில் திரும்பியது. பல்லாண்டுகளாகத் தொடர்ச்சியான தகவற் திரட்டற் செயற்பாடுகளின் மூலம் இலங்கையின் தமிழ்ச் சினிமா பற்றி மட்டுமல்லாது சிங்களச் சினிமா உள்ளிட்ட திரையுலகினை அவர் விரிவாக ஆவணப்படுத்தி வருகிறார்.

அவ்வகையில் தரவுகளையும் தகவல்களையும் ஆவணங்களையும் திரட்டிப் பதிவுசெய்து தனது ஊரையும் தம்பிஜயா தேவதாஸ் ஆவணப்பதிவாக்கியுள்ளார்.

புங்குடுதீவு வாழ்வும் வளமும் நூல் 23

அத்தியாயங்களாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்க அத்தியாயங்களான தீவகம் எங்கள் தாயகம், புங்குடுதீவின் கதை, புங்குடுதீவு என்ற பெயர் எப்படி வந்தது?, புங்குடுதீவில் தனிநாயக முதலி பரம்பரை ஆகியன புங்குடுதீவின் வரலாற்றைத் தேடும் முயற்சிகளாக அமைந்துள்ளன.

புங்குடுதீவின் பகுதிகள், புங்குடுதீவு போக்குவரத்தும் வாணர் தாம்போதியும் ஆகிய அத்தியாயங்கள் புங்குடுதீவின் அமைப்பினை விபரிப்பதோடு புங்குடுதீவினை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டோடு தரைவழியில் தொடுக்கும் வாணர் தாம்போதி அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றையும் பதிவு செய்கின்றன.

புங்குடுதீவின் நிர்வாகம், புங்குடுதீவின் தொழில்கள், புங்குடுதீவின் பேச்சு வழக்குகளும் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளும், புங்குடுதீவின் தொலைத் தொடர்புகள் போன்ற அத்தியாயங்கள் சமூக, பண்பாடு, பொருளாதாரப் பதிவுகளாக அமைகின்றன. இந்த நூல் குறிப்பான ஆய்வாக அல்லாமல் தொகுப்பாக அமைந்தமையால் சமூகம் தொடர்பான விரிவான தகவல்கள் மேலும் தேவையாகவுள்ளன.

ஆயினும் ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளரும் சமூகச் செயற்பாட்டாளருமான மு. தளைய சிங்கம், வட இலங்கைச் சர்வோதய இயக்கத்துக்கு முக்கிய பங்களிப்புச் செய்த க. திருநாவுக்கரசு ஆகியோரது பணிகள் தனித்தனி அத்தியாயங்களாக விரிவாகப் பதிவுசெய்திருப்பது முக்கியமானது.

இவர்கள் தவிர சமயப் பெரியார்கள், கல்வியியலாளர்கள், சமூக சேவையாளர்கள்,

வைத்தியர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்களும் பத்திரிகையாளர்களும், வர்த்தகப் பெருமக்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட ஆளுமைகள் தனித்தனி அத்தியாயங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர்.

கோயில்கள், பாடசாலைகள், நலன்புரிச் சங்கங்கள் போன்ற நிறுவனங்களையும் பதிவு செய்துள்ள இந்த நூல் தற்போதைய புங்குடுதீவின் நிலைமைகளையும் பதிவுசெய்வதோடு நிறைவடைகிறது. பி5 அளவில் 300 பக்கங்களைத் தாண்டி விரியும் புங்குடுதீவு வளமும் வாழ்வும் நூல் ஓர் ஆய்வாகவோ அல்லது பிரதேச வரலாறாகவோ இல்லாமல் பல்வேறு அரிய தகவல்களைத் திரட்டித் தந்துள்ள ஆவணப்பதிவாக அமைகிறது.

ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல ஆவணக் காப்பகங்களோ ஆவணப்பதிவுச் செயற்பாடுகளோ மிகக் குறைவாக உள்ள சமூகத்திலிருந்து வந்துள்ள முன்முயற்சி என்ற வகையில் விடுபடல்கள் தவிர்க்க முடியாதவையாகியுள்ளன.

இத்தகைய முன்முயற்சிகள் தொடர்பு படாது போனால் இத்தகைய விடுபடல்கள் நிரந்தரமாகி விடும். ஊர்களின் மூத்தவர்களும் சிறப்புமலர்கள் போன்ற ஆவணப்பதிவுகளும் தொடர்ந்து மறைந்து வருவதால் ஏற்படும் விடுபடல்கள் ஒருபுறமிருக்கக் குறித்த நூலின் பின்னரான நிகழ்வுகள், ஆளுமைகள், நிறுவனங்கள் தொடர்பான பதிவுகளும் கிடைக்காமற் போய்விடும் சந்தர்ப்பங்களே அதிகம். அவ்வகையில் இத்தகைய பெரிய தேடற் செயற்பாடுகள் தொடரப்பட்டுப் பத்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறையேனும் இத்தகைய ஆவணப்பதிவு நூல்கள் விரிவாக்கப்பட்டு மீள்பதிப்புச் செய்யப் படுவது அவசியமாகும்.

தம்பிஜயா தேவதாஸ் பற்றிய சில குறிப்புகள்

தந்தையார் - தம்பிஜயா

தாயார் - ஜஸ்வரி

பிறந்த இடம் - புங்குடேவு

பிறந்த திகதி - 24.04.1951

ஆரம்பக்கல்வி - புங்குடேவு கணேச மகாவித்தியாலயம்

உயர் கல்வி - கொழும்பு விவேகானந்தா வித்தியாலயம்

பட்டம்: இளமாணி - பேராதனை

பி.ஈ.டி - மகரகம தேசிய கல்வி நிறுவகம்

ஊடாகவியல் டிப்ளோமா - கொழும்பு

பல்கலைக்கழகம்

ஊடகவியல் முதுமாணி - காமராஜர்

செய்த தொழில்கள்:

1. கொழும்பு கணபதி இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியர்
2. வானொலி பகுதி நேர அறிவிப்பாளர்
3. இலங்கை தேசிய தொலைக்காட்சி நேர்காண்பவர்
4. கொழும்பு பல்கலைக்கலை பத்திரிகைத்துறை வருகை விரிவுரையாளர்

வெளியிட்ட நூல்கள்

மொழிபெயர்ப்பு

1. நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம்

(கருணாசேன ஜயலத் எழுதமுய் கொள ஹதவத்த" சிங்களப் புதினம் - 1975)

2. இறைவன் வகுத்த வழி (1976)

3. மூன்று பாத்திரங்கள் (ஜே ஜலதிலக எழுதி அய் சிங்கள புதினம் , 1977)

சினிமா

1. இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை - 1994

2. பொன் விழாக் கண்ட சிங்கள சினிமா - 1999

3. இலங்கைத் திரையுலக முன்னோடிகள் - 2001

4. இலங்கைத் திரையுலக சாதனையாளர்கள் - 2007

5. குத்து விளக்கு மீள் வாசிப்பு - 2011

6. இலங்கை திரை இசையின் கதை - 2014

7. இலங்கைச் சினிமாவின் ஆரம்பம்

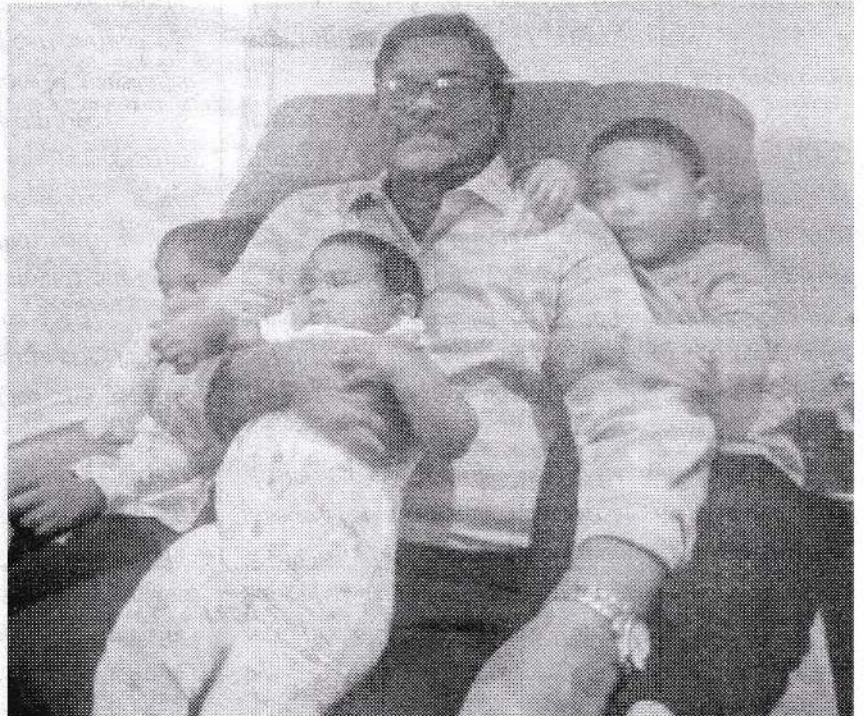
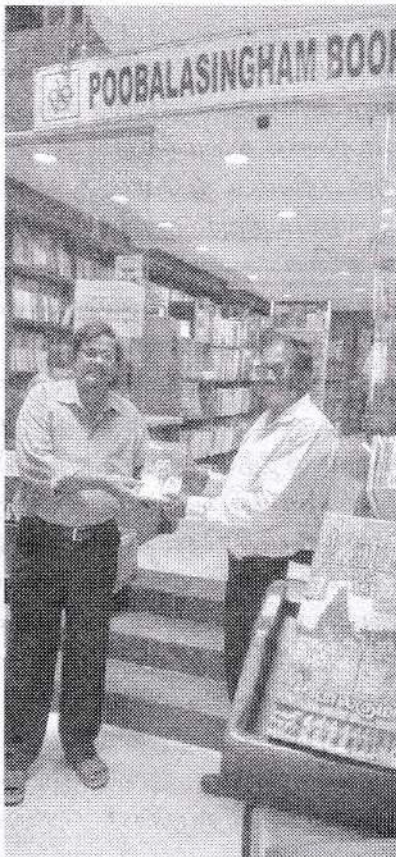
8. இலங்கை வானொலியின் இனிய ஒலிபரப்பாளர்கள் - 2015

ஏனையவை

1. தேர்ந்த சிறுகதைகளும் நாகம்மாள் நாவலும்
2. சிங்களப் பழமொழிகள்
3. இணைப்பழமொழிகள்
4. புங்குடேவு வாழ்வும் வளமும்.

விருதுகள்

கலாபூஷணம் உட்பட பல்வேறு விருதுகள்.

உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெற
கூடுக்கும் மங்களகரமான
நிகழ்வுகளுக்கு...

மதி கலர்ஸ்

தருமண அழைப்பீதழ்
காட்சியறை

MATHI
COLOURS

WEDDING CARD SHOW ROOM

15/2, Murugesar Lane, Nallur, Jaffna.

T.P: 021 2229285, 077 7222259

இச் சஞ்சிகை அவ்வாறு வலையகம் வெளியீட்டு உரிமையாளர் ஹைரிஜி ஏ. காமாணி அவர்களால் மதி கலர்ஸ் நிருவணத்தின் அச்சீட்டு வெளியிடப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org